

ROBBEDOES

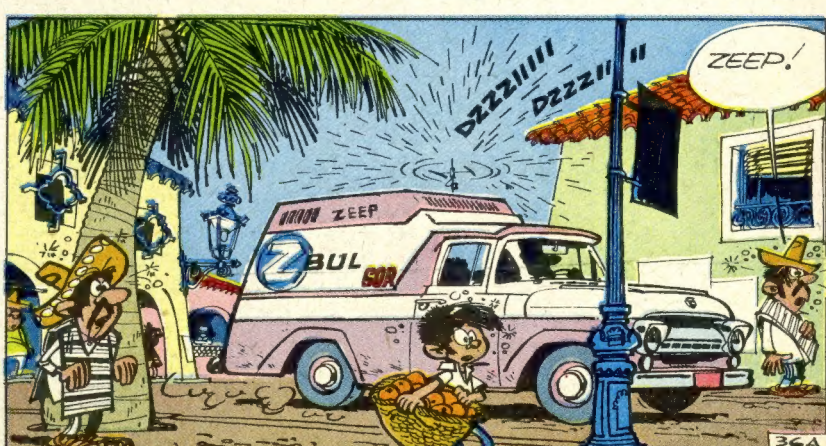
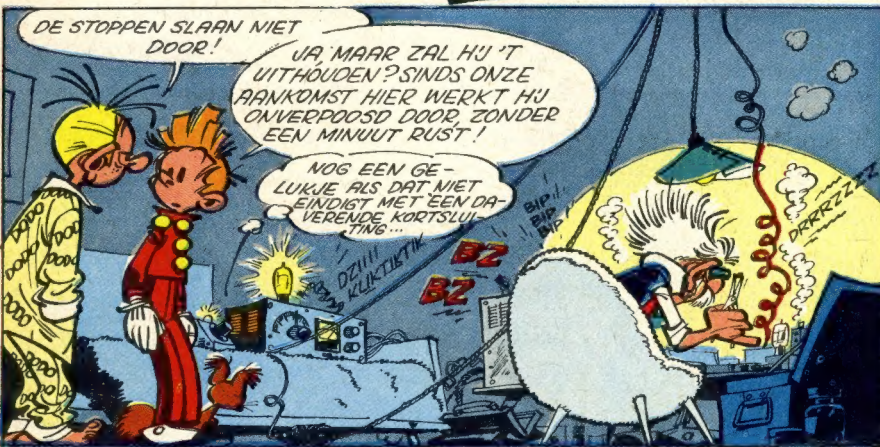
DIE HOND HAALT WAT MOOIS UIT !

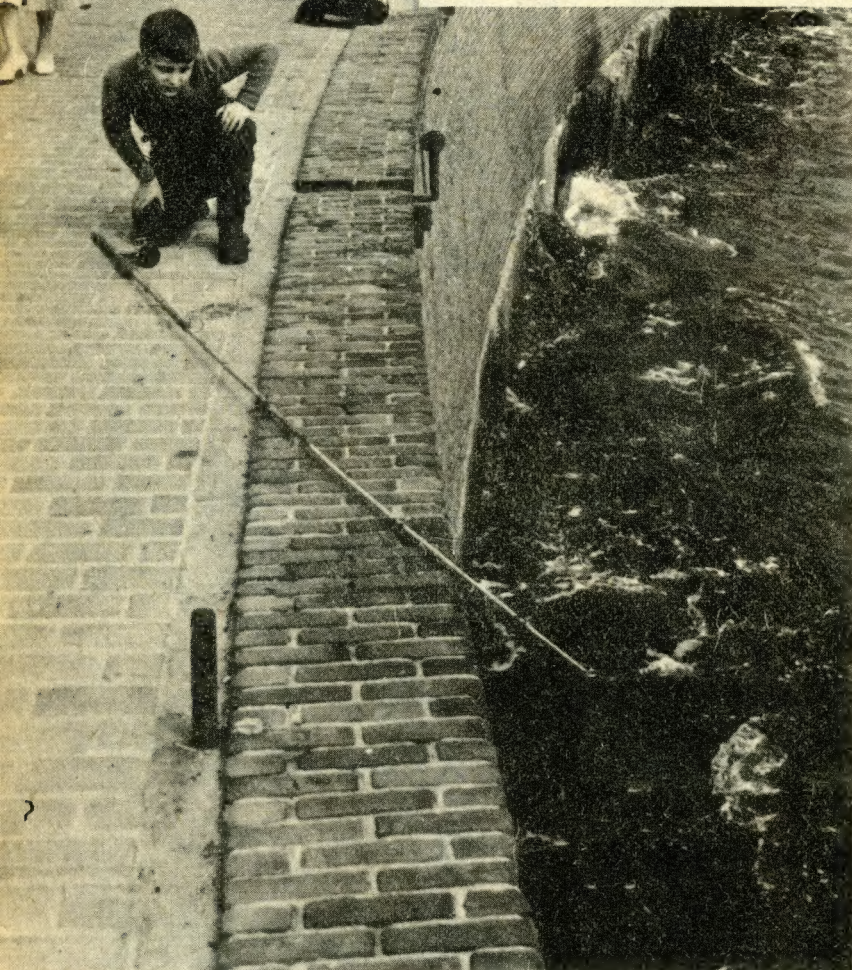
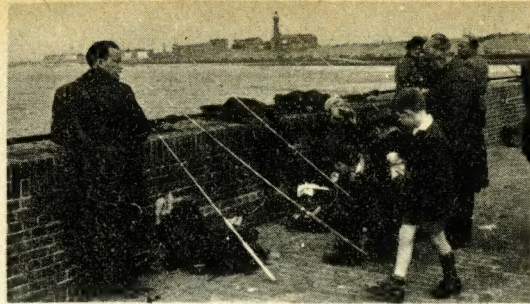
LEES BOLLIE EN BILLIE !

DE SCHADUW VAN Z

KORTE INHOUD:

Onze vrienden maken zich op om tegen Zwendel te vechten, die de inwoners van Chiquito op een schaamteloze manier bezwendelt...

DE ZEE : VRIEND

DE VISSERS VAN NEDERLAND HEBBEN DE LAATSTE JAREN EEN KLACHT, DIE WIJ ONS BEST EEN BEETJE AAN MOGEN TREKKEN. ZIJ KLAGEN : « MEN EET VEEL TE WEINIG VIS. WAAR BLIJVEN WE NU ALS ZEEVARENDE NATIE ? ZIJN DE JONGENS VAN JAN DE WIT SOMS BANG VOOR GRATEN IN DE KEEL ? » ENZOVOORTS. EN ZE GAAN NOG VERDER, DIE VISSERS VAN NEDERLAND. « KIJK NAAR HET BUITENLAND », ROEPEN ZE DE BINNENLANDER TOE. IN ITALIË WETEN ZE WAT VIS KLAARMAKEN IS, EN EEN NOOR VINDT EEN MAALTIJD ZONDER VISGERECHT MAAR EEN HALVE HAP ! » MAAR LATEN WE ER GEEN KOOKRUBRIEK VAN MAKEN, EN EENS KIJKEN HOE HET STAAT MET DIE VISSERIJ DIE WIJ BLIJKBAAR ZO VERWAARLOZEN.

Deze jongens loeren op gul, een vissoort die zich graag een beetje tussen de bazaltblokken verstoppt. Je moet soms lang wachten voordat deze vis bijt, maar een visser zonder geduld is als een schipper zonder boot. Toch kan het nu elk ogenblik gebeuren. Meer kans heb je natuurlijk met vier hengels tegelijk (inzet). Wie z'n hele familie meeneemt als hij gaat vissen, maakt er dan een soort visloterij van (met een heleboel nieten natuurlijk), waarbij de vis vaker aan het lange eind trekt.

Deze stemmige foto werd door de fotograaf « Het Loze Vissertje » gedoopt. De sportvisser die zijn « tenten » heeft opgeslagen op het kille strand, staart peinzend naar de onbekende verten. De zee, vriend, vijand en... viswater, fascineert hem, zoals alles wat groot is ons mensen fascineren. De zee, zeventiende van 't wereldoppervlak.

VIJAND EN... VISWATER

Met pieren op de pier

Overal langs onze kuststreek waar het land wat verder de zee in ligt, of de zee dieper het land indringt, verdringen zich de zeevissers. Zij vissen het hele jaar door, visseizoen op de pier. Met pieren... of zagers, of een sport of om een maaltje voor moeder-de-vrouw (dat mag ook). Maar het liefst staan ze op de Pier. Met pieren... of zagers, of een stukje vis aan de hengel. Het hele jaar door laat zich bot, schar, en gul met een beetje geluk en volharding wel vangen. Net als schol zijn dit allen PLATVISSSEN.

En dat betekent dat ze de eigenaardigheid hebben om op de bodem te blijven, een beetje woelend in het zand. De horsmakreel ligt het liefst, met de kop stroomafwaarts, tussen de bazaltkeien bij de pieren. En daarom tref je daar ook vaak echte sportvissers aan, want die horsmakreel is lang niet gemakkelijk te verschalken. Het kan dan wel eens een echte vechtpartij worden tussen mens en vis. Maar zoals bij elk echt SPORTvissen komt er nog één belangrijke factor bij : de sterkte van de hengel, in het bijzonder de lijn. Het is de kunst om met een dunne lijn toch een grote vangst te maken. Wat dat betreft zijn de huisgenoten misschien meer gesteld op paling, vanwege het middagmaal. Maar wist je dat paling eigenlijk helemaal geen vis is? En wat te denken als in plaats van de paling een kleine rog of pijlstaart aan de hengel komt met zijn gevaarlijke flapvinnen?

Maar al deze soorten, ook de zeebaars en vooral de makreel zijn bijzonder smakelijk in de pan. Een ander voordeel van de zeevisserij is dat er geen vergunning en papieren voor nodig zijn. Alleen als er op een dijk gehengeld wordt, is een bewijsje van het Waterschap nodig, een zogenaamd « concept ». Nog een raad : vis bij voorkeur « met het water mee ». Dit visserslatijn betekent eenvoudig dat je het beste bij opkomende vloed je kansen kunt wagen.

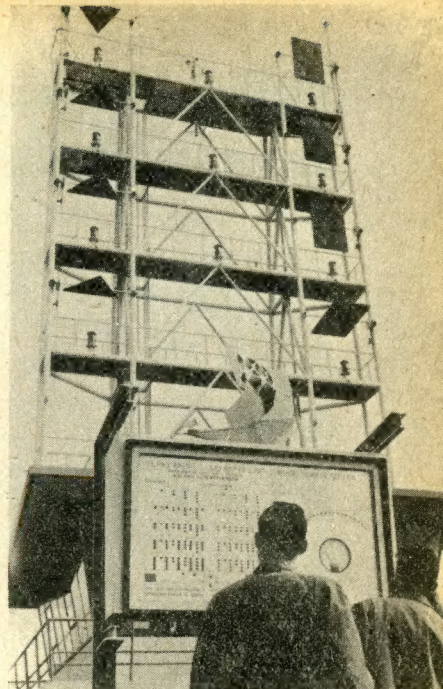
Op hoop van zegen

Dat is altijd al het devies geweest van hen die voor hun dagelijks broodje de zee op gingen : de beroepsvissers. Maar vooral na de oorlog zijn ook in dit vak, dat zo sterk aan

oude gewoontes vastzat en nog zit, grote veranderingen gekomen. De moderne techniek heeft ook hier grotere « omzet » gebracht, en dat was noodzakelijk, want de visserij werd duurder, en veel was er na de oorlog niet heel meer van de vloot. Nu zijn alleen al bij de haringvangst tweehonderd volwaardige Loggers betrokken. Vissen is meer en meer een industrie geworden, waar geen uur verloren mag gaan. Zestig miljoen gulden moest op tafel komen om de vloot te moderniseren en op peil te brengen. En die zestig miljoen moeten er weer uitkomen, letterlijk uit de zee worden gesleept in de vorm van miljoenen haringen. Gelukkig leert langzamerhand ook het buitenland deze Hollandse specialiteit waarderen, zodat geëxporteerd kan worden.

De zwaarste arbeid wordt in het holst van de nacht gedaan, als de haring tijd genoeg gehad heeft om in de uitgerolde netten-opdrijvers te zwemmen. Dan worden de netten met man en macht opgehaald. En ook daarna kent de visser geen rust. Zijn snelbedervende waar moet worden « gekant », dat is : gepekeld en gekaakt, en dan in vaten gedaan.

De bedden aan boord van de Loggers (zo klein alsof ze voor dwergen bedoeld zijn) worden in die dagen dan ook weinig beslapen ! Denk niet dat de visser op de baren nu maar aan zijn arm lot is overgelaten. Steeds hebben de schuiten onderling radiocontact, ook met Scheveningen (wel eens naar geluisterd door de radio?). Elke modern uitgeruste Logger heeft een radarapparaat aan boord, om naast het echolood te gebruiken. En dan niet te vergeten de steun en toeverlaat van elk vissersschip in moeilijkheden van motorpech tot en met blindedarmontsteking ; H. Ms. De Hoop », het hospitaalschip, dat buitenlanders even graag helpt als onze eigen vissers. Er is daar een volledig uitgeruste operatiekamer, en verder zijn er enkele technici die kleine motorschade en dergelijke kunnen repareren. Ook worden er op zondagen kerkdiensten gehouden : van alle kanten komen dan kleine bootjes vol kerkgangsters naar het hospitaalschip toe. Anderen luisteren mee via de radioverbinding. Zo leidt de visser zijn eigen leven, dat maar weinigen kennen die naar het strand trekken alleen maar om er te soezen in een badstoel...

Met deze seinstellingen wordt overdag door vlaggen en 's avonds met lampen de diepgang in de vaargeul aangegeven voor schepen die kantjes haring aan boord willen binnenkomen. Verder staat er een radarantenne, om de Logger ook bij mist binnen de pieren te loodsen. De aangegeven diepte is 4,20 m.

Het nieuwste type boot is heel wat prettiger gebouwd, maar het blijft er toch maar heel klein aan boord, vooral in de slaapverblijven. Maar « zolang de lepel in de breipot staat, dan treuren wij nog niet... ». Door het luike dringt de etensgeur al naar binnen waar de mannen wachten voor de (nog) lege borden.

En dit wachten wordt tenslotte beloond. We eten erwtensoep vandaag. Erwtensoepp, ja, maar alles aan boord van een haringsschip ruikt en smaakt naar : haring !

BLADEREN - BLOEMEN - VRUCHTEN

HIER ZIJN BLADEREN EN VRUCHTEN. ELK BLAD HOORT BIJ EEN VRUCHT...

KUN JE ZONDER FOUTEN BLAD EN VRUCHT BIJ ELKAAR BRENGEN?

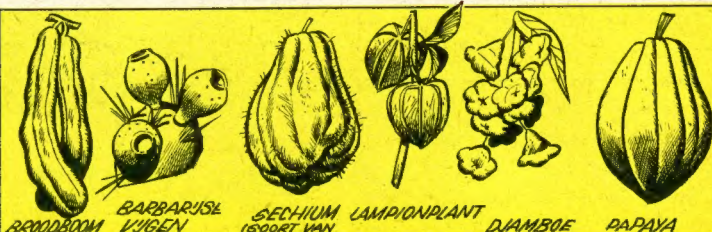

ZO HEEFT OOK ELKE BOOM ZIJN BLAD...

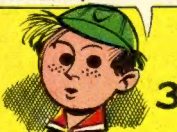
ZET ELK AFGEVALLEN BLAD WEER AAN DE BOOM, WAARAAN HET THUIS HOORT.

EDDY PAAPE R3/267

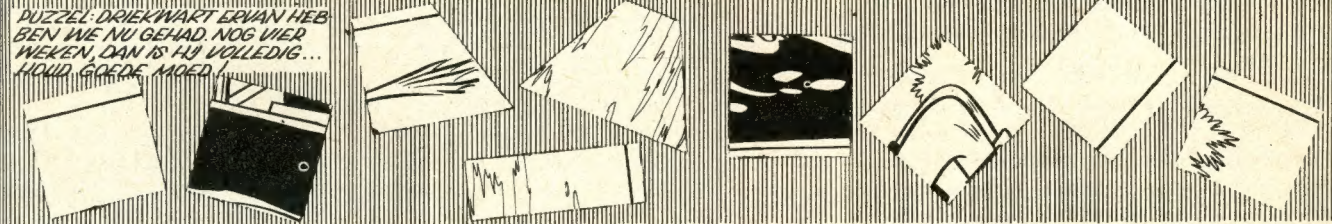
2

DEZE VRUCHTEN HEBBEN HEEL EIGENAARDIGE VORMEN. KAN IEMAND VAN JULLIE ZEGGEN WAAR ZE GROEIEN?

PUZZEL: DRIEKWART ERVAN HEB BEN WE NU GEHAD, NOG VIER WERKEN, DAN IS HI VOLLEDIG... HOUID GOEDE MOED!

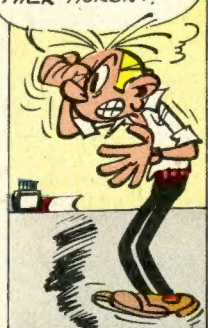

Guust

DOOR Tjuck en Franquin

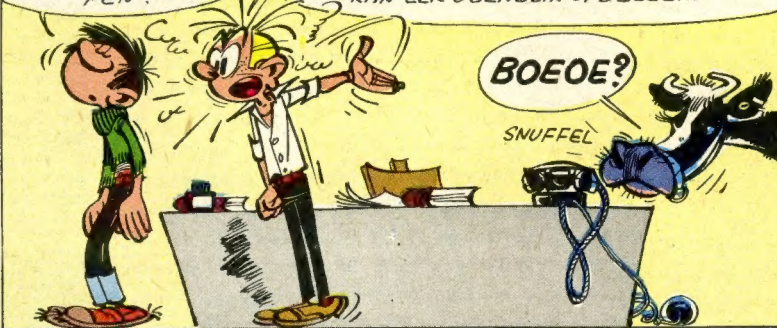
BOEOE

ZOIETS HIER HOREN!!

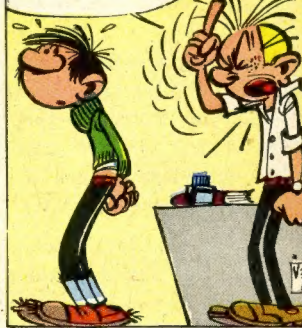

NATUURLIJK DOET EEN KOE "BOE" WAT ZAL ZE ANDERS ROEPEN?

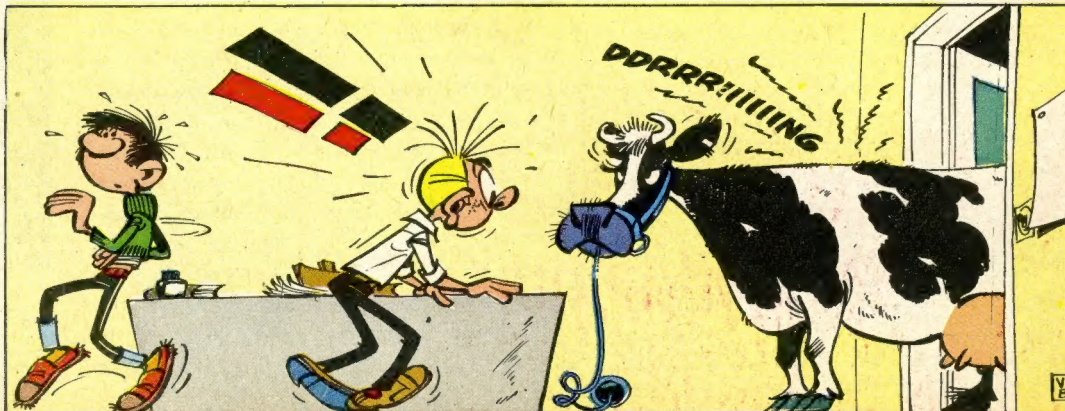
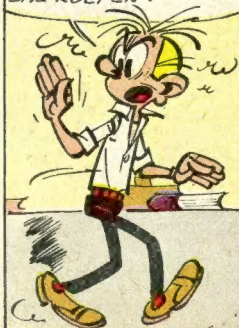
WACHT MAAR EENS WAT M'NHEER DUPUIS ZAL ZEGGEN ALS HI HOORT DAT ER EEN KOE OP ONS KANTOOR "BOE" ROEPT! HI KAN ELK OGENBLIK OPBELLEN.

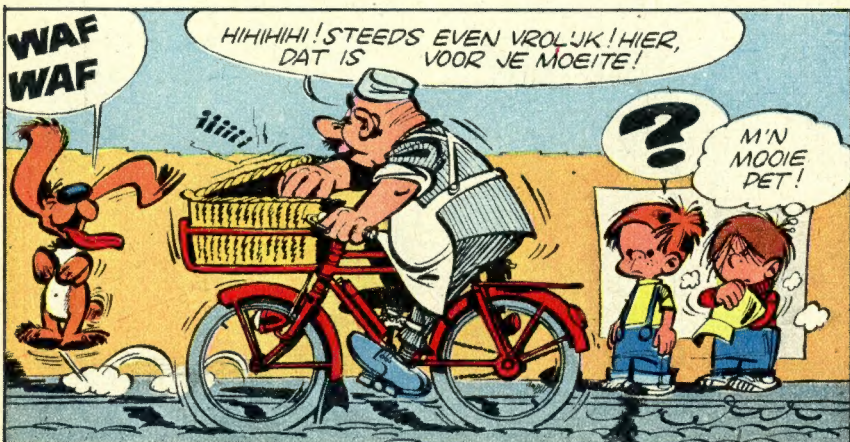
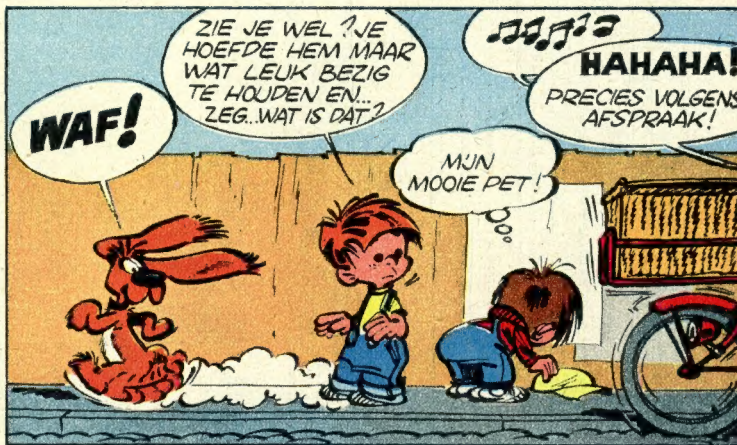
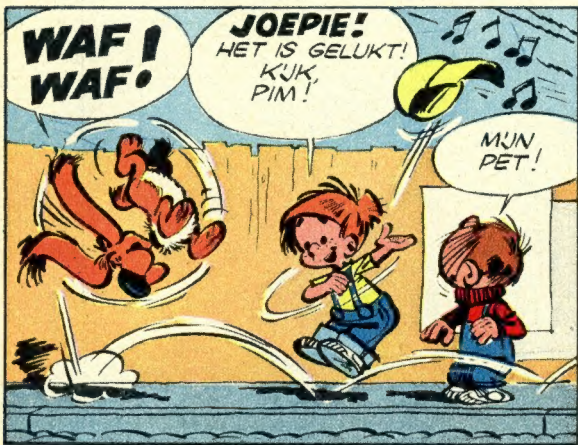

EN IK ZAL VERTELLEN WAT JE WEER HEBT UITGEHAALD!

DAAR HEB JE 'T! EENS KIJKEN OF DIE KOE NOG LANG BOE ZAL ROEPEN!

MACKAY KAN NIET OP TEGEN DE VLUGGE HOPPY EN MOET DE VLUCHT NEMEN...

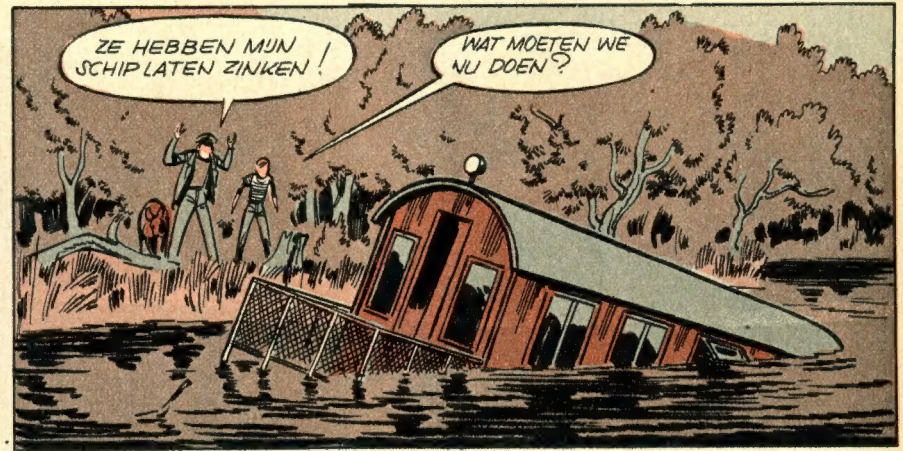

PADDY IS BIJ KENNIS GEKOMEN...

25A

BIJ HET MEER WACHT ONZE VRIENDEN EEN ONAANGENAME VERPASSING...

ZE LOPEN UREN OVER EEN MODDERIGE BODEM...

..TOTDAT ZE DE WEG BEREIKEN...

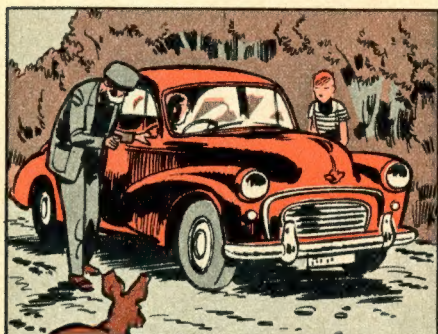
WILLY LAMBIL 25B

MENSENJACHT OP DE MURRAY door WILLY LAMBIL

HET WACHTEN DUURT GELUKKIG NIET LANG. ER STOPT AL VLUK EEN WAGEN DIE HEN MEE KAN NEMEN NAAR FINLEY, VANHIER IS HET NIET VER MEER NAAR GLENFERN...

DAT ZIJ DE VOLGENDE DAG BEREIKEN.

SANDY BEGEEFT ZICH TERSTOND NAAR DE STEIGER WAAR DE "BROIGA" GE-MEERD LIGT.

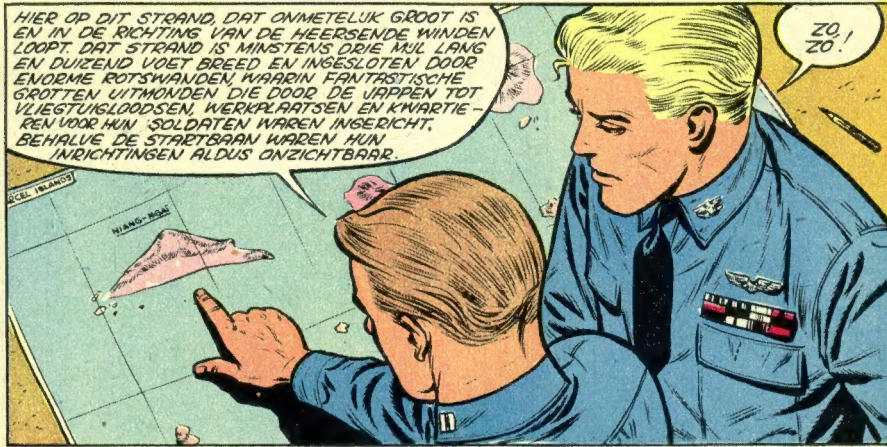
MACKAY VERKUDERT ZICH VAN HET DORP...

Wordt vervolgd

HIER IS EEN KAART OP GROTE SCHAAL VAN DE PARCELEILANDEN, BERT! MIANG-NGAI LIGT HIER, WAAR IS VOLGENS JOU DE BETONNEN STARTBAAN VAN DE JAPPEN?

HIER OP DIT STRAND, DAT ONMETELIJK GROOT IS EN IN DE RICHTING VAN DE HEERSENDE WINDEN LOOPT, DAT STRAND IS MINSTENS DRIE MIJL LANG EN DUIZEND VOET BREED EN INGESLOTEN DOOR ENORME ROTSWANDEN WAARIN FANTASTISCHE GROTEN UITMONDEN DIE DOOD DE JAPPEN TOT VLIEGTUIGLOODSEN, WERKPLAATSEN EN KWARTIEREN VOOR HUN 'SOLDATEN WAREN INGERICHT, BEHALVE DE STARTBAAN WAAREN HUN RICHTINGEN ALDUS ONZICHTBAAR.

ZO!
ZO!

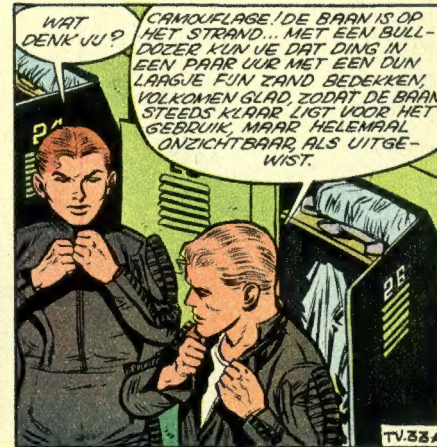

NU, DAT ZULLEN WE DIRECT TER PLAATSE NAGAAAN, BERT! IK NEEM U MEE! DE KAPITEINS TUCKSON EN TUMBLER ZULLEN ONS ESCORTEREN!

HET IS NUTTELOOS, SIR, DAT VERZEKER IK U, IK BEN DAT VERWENSTE STRAND OP NOG GEEN 300 VOET HOOGTE OVERGEVOLEN EN HEB NIET HET KLEINSTE STUKJE CEMENT BESPEURD! IK BEN TOCH WEL IN START EEN STARTBAAN TE HERKENNEN, OF NIET? IK BEN NIET STEKEBLIND.

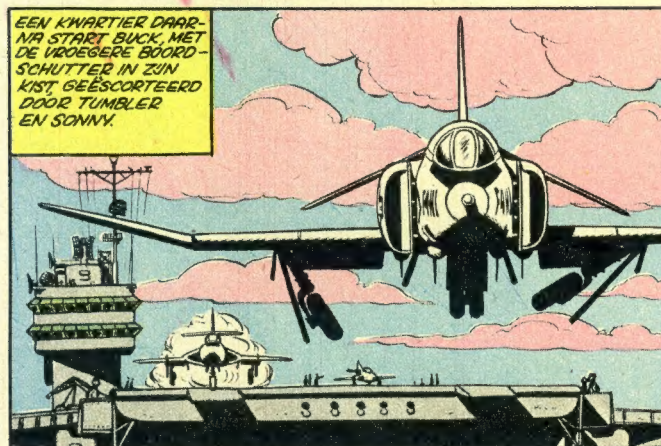

NATUURLIJK NIET, TOM! MAAR IK HEB ER MIJN EIGEN IDEETJE OVER EN WILDE DAT ONDERZEKEN, VOORUIT, BERT! MARK U KLARA!

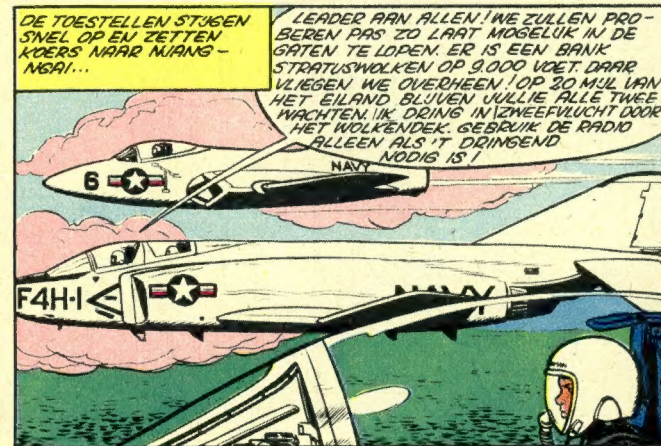

WAT DENK JIJ?

CAMOUFLAGE! DE BAAN IS OP HET STRAND... MET EEN BULLDOZER KUN JE DAT DING IN EEN PAAR UUR MET EEN DUN LAAGJE FYN ZAND BEDEKKEN, VOLKOMEN GLAD, ZODAT DE BAAN STEEDS KLARA LIGT VOOR HET GEBRUIK, MAAR HELEMAAL ONZICHTBAAR ALS UITGEWIST.

EEN KWARTIER DAARNA START BUCK, MET DE VROEGERE BOORDSCHUTTER IN ZIJN KIST, GEËSCORTEERD DOOR TUMBLER EN SONNY.

DE TOESTELLEN STUJEN SNEL OP EN ZETTEN KOERS NAAR MIANG-NGAI...

LEADER AAN ALLEN! WE ZULLEN PROBEREN PAS ZO LAAT MOGELIJK IN DE GATEN TE LOPEN. ER IS EEN BANK STRATUSWOLKEN OP 9.000 VOET, DAAR VLIEGEN WE OVERHEEN! OP 30 MIJL VAN HET EILAND BLIJVEN JULLIE ALLE TWEË WACHTEN, IK DING IN ZWEEFVLUCHT DOOR HET WOLKENDEK. GEBRUIK DE RADIO ALLEEN ALS IT DINGEND.

DE DRIE TOESTELLEN ZIJN OVER DE WOLKEN HEEN GEGAAN... EN VIA EEN OMGESTOORDE VLUCHT...

HIER LEADER MIANG-NGAI IS NOG MAAR EEN PAAR MINUTEN VAN ONS AF... IK Vlieg ALLEEN VERDER! BLIJF AAN DE RADIO LUISTEREN!

BUCK HEEFT SNEL HOOGTE GEWONNEN TENEINDE ZIJN ZWEEFVLUCHT TE KUNNEN REKKEN, DAN ZET HI ZIJN STRAALMOTOREN AF EN BEGINT NAAR HET EILAND TOE DOOR TE BREKEN...

DOOR GERUISLOOS TE NADEREN HEB IK KANS DAT IK IETS KAN WAARNEMEN...

DE WOLKEN BEGINNEN UITEEN TE GAAN! IK DUIK ER DOORHEEN, ALS IK MIJN BAAN GOED HEB BEREKEND, MOET IK PAL TEGENDOVER HET STRAND, MAAR ENKELE MIJLEN ERVANDAAN, UITKOMEN.

TERS KOMEN TERUG

De vliegtuigen van de « Saratoga » zijn aan het speuren naar een vliegveld op een eiland van de Paracel-archipel.

TEKENAAR : VIC. HUBINON
TEKST : J. M. CHARLIER

ALS EEN PIJL UIT DE BOOG KOMT BUCKS VLEEGTUIG ONHOORBAAR UIT DE WOLKEN GESCHOTEN. VLAK ER TEGENOVER STREKT HET ONMETELIJKE STRAND VAN NIANG-NORAI ZICH UIT AFGESLOTEN DOOR EEN GRILLIGE, HOGE ROTSWAND... EN

DE SPIJKER OP DE KOP, SIR!... MAAR ALLE DEKSELS! IK SNIAP ER NIKS MEER VAN! ER IS GEEN STARTBAAN MEER! TOM HAD GELUK!

VA EN GEEN SPOOR VAN WELKE INSTALLATIES OOK! DIT EILAND SCHIJNT VOORGOED VERLA... O NEE! KUIK HELEMAAL AAN HET EINDE VAN HET STRAND! DAAR HOLLEN ENKELE MANNEN!

DROMMELS! DIE KIST VLIET TE SNEL! DIE KERELS LIEPEN MET BLOOT BOVENLIF MAAR IK KON NIET ZIEN OF HET BLANKEN OF INLIANDERS WAREN... IN ELK GEVAL SCHEVEN ZE GESCHROKKEN TE ZIJN! ZE VLUCHTTEN WEG!

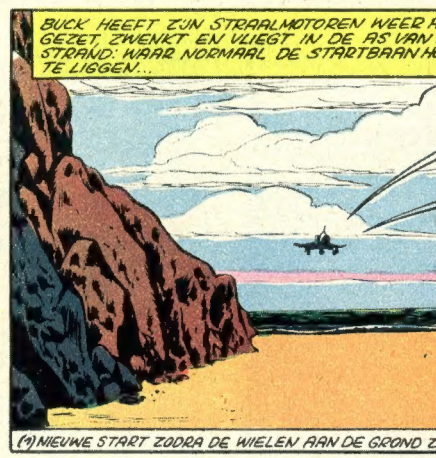
IK KON ZELFS NIET ZIEN OF ER ONDER HET ZAND WEL OF NIET EEN BARN LAG. ER ZIT MAAR EEN DING OP: LANDEN! HALLO, BERT! WEEET JE ABSOLUUT ZEKER DAT JE WEL OP DIT EILAND GELAND BENT?

ZEKER!

TV 34 A

EN DAT ER EEN STARTBAAN WAS? ZOWAAR ALS IK HIER BEN, SIR! VLAK IN DE AS VAN HET STRAND! EN DE GROTTEN ZIJN IN DIE ROTSWAND GEBOORD. IK HERKEN HEEL STELLIG HET LAND-SCHAP!

BUCK HEEFT ZIJN STRAALMOTOREN WEER AAN-GESET ZWENKT EN VLIET IN DE AS VAN HET STRAND. WAAR NORMAAL DE STARTBAAN HOORD TE LIGGEN...

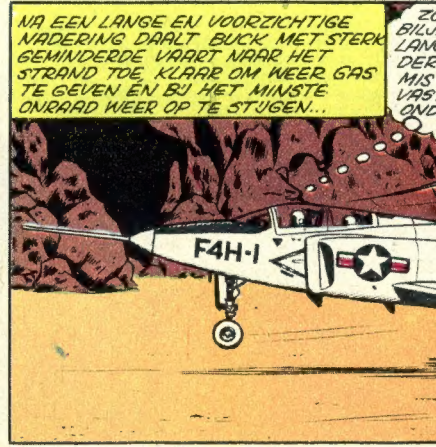
EH... JE HOEFT HET NIET TE DOEN, BERT, MAAR... EH... IK STEL VOOR DAT WE HEEL VOORZICHTIG EEN LANDINGSPO-GING WAGEN... ALS DE BAAN ONDER HET ZAND LIGT, DAN IS HET GEEN PROBLEEM. IS DE GROND TE MUL, DAN MAAK IK EEN "OVERSHOOT" (?), DAT IS GEWAAGD, MAAR NU ER ALARM IS GEMAAKT KUNNEN WE NIET MEER OP EEN HELICOPTER WACHTEN.

JE HEBT GELUK, SIR!

(*) NIEUWE START ZODRA DE WIELEN AAN DE GROND ZIJN.

MAAR IN DE SCHA-DUW VAN EEN DER VELE GROTTEN... HI HEEFT ZIJN KLEP-REU EN ZIJN ONDER-STEEL UITSELATEN. DIE VANK WIL LANDEN!

NA EEN LANGE EN VOORZICHTIGE NADERING DAALT BUCK MET STERK GEMINDERDE VAART NAAR HET STRAND TOE. KLARE OM WEER GAS TE GEVEN EN BIJ HET MINSTE ONRAAD WEER OP TE STUGEN...

ZO GLAD ALS EEN BILVART! IK WEEET HOE LANGER HOE ZEKER-DER DAT IK HET NIET MIS HARD! ER IS EEN VASTE ONDERLAG ONDER DAT ZAND!

BERT, KLAMP JE VAST! WE RAKEN DE GROND!

TV 34 A

Wordt vervolgd

ZENDING IN

LAAT EENS ZIEN...
WEL JA... DAT
IS MIJN GUIDEL...

HE DAT IS ZO.
IK ZAL ME VER-
GIST HEBBEN.

WEL, JE KON JE DE
MOEITE SPAAREN, MI
IS LEEG. MAAR UJ
BENT EEN DIEF!

O HEER, HOE
KAN U DAT
GELOVEN?

IK GELOOF
'T NIET, IK
ZIE 'T U BENT
EEN DIEF EN IK
ZAL U NAAR
DE PROVOST
BRENGEN

O, HEER, HEB
MEDELIDEN, DOE DAT
NIET... HET ZOU AL DE
DERDE MAAL ZIJN DAT
IK VAN DIEFSTAL
WORD BETICHT...

ACH ZO... EN
DE DERDE
MAAL WOODT
DE HAND VAN
EEN DIEF AFGE-
HAKT, NIET?

ZO IS 'T! U MOET TOEGEVEN
DAT HET TREURIG ZOU WEZEN
EEN FLINKE, HANDIGE HAND TE
VERLIEZEN VOOR EEN LEEGE
BEURS. WANT HET IS EEN
HANDIGE HAND... ZE VOEDT ME...
EN U ZULT MERKEN DAT IK
GOED GEVOED BEN.

HM...
HOE HEET JE?

MANU!

EIGENLIJK LIJK
U ME WEL EEN
GESCHIKTE KEREL...
MAAR WAAROM
STEELE U?

HELARS, HEER, WAAR-
OM IS WERKEN ZO
ZWAAR?

HM... JE BEVALT ME... IK
KRIG DAAR EEN INVAL...
KUN UJ ME EEN PAARD EN
WAPENS BEZORGEN?

VOOR MIJ IS NIETS ONMO-
GELIJK, ALS U 'T ME VRAAGT
HEER.

HOOR EENS... IK HEB MIJN SCHILD-
KNAAP VERDOBBELD, PAS AAN HET
EINDE VAN DE MAAND ZAL MIJN
VADER ME GELD STUREN EN KAN
IK EEN ANDERE NEMEN. DOE UJ
ZOLANG ALS SCHILDKNAAP DIENST
DAN VERGEET IK U DIEFSTAL.

MAAR IK GRUIN VAN WAPENS. IK HEB
EEN HEKEL AAN VECHTEN! ZODRA
IK EEN ZWAARD AANRAAK,
SNIJ IK ME. EN RAAK IK DE
PEES VAN EEN BOOG AAN,
DAN RUK IK ME EEN OOR AF.

UJ LEPE DIKZAK,
U DIENT SLECHTS
VOOR DE SIER... U
HOEFT NIKS UIT TE
VOEREN...

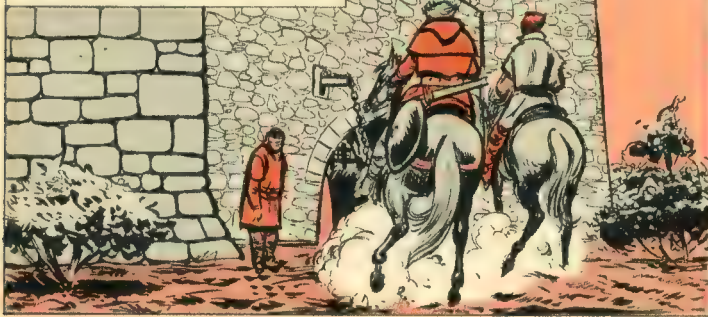
O, O... NOU,
DAN IS 'T
GOED...
TOP, IK SLA
TOE...

BYZANTIUM

Terwijl Timoer het vertrek van een gezantschap van Karel de Grote bewoont, rolt een gawdief zijn geldbuidel...

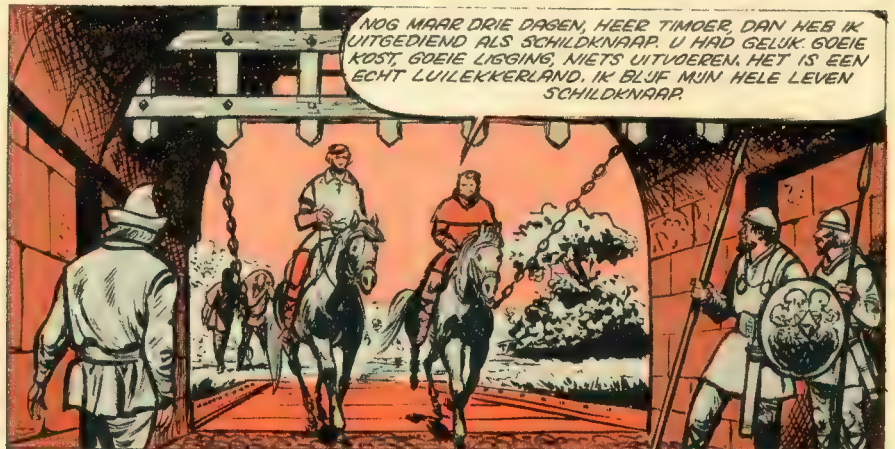
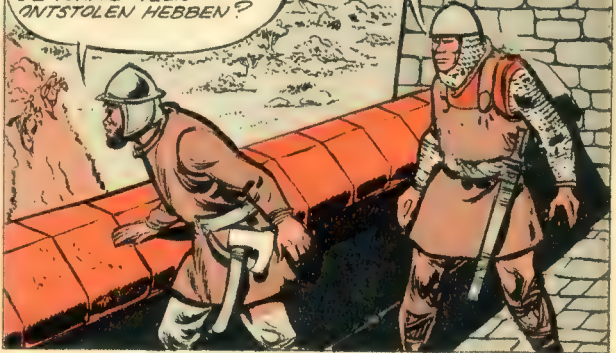

EEN WEEK LATER KEREN TIMOER EN ZIJN SCHILDKNAAP NA EEN HELE MORGEN RONDRIDEN IN DE OMTREK VAN HERSTAL NAAR HET PALEIS VAN KAREL DE GROTE TERUG.

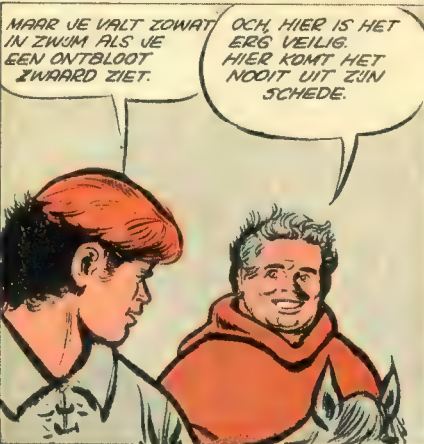

MAAR BERTHER, IK VERGIS ME NIET... ZIT DAT KERELTJE DAAR NIET OP HET PAARD DAT ZE VE DE VORIGE WEEK ONTSTOLEN HEBBEN?

BI SATANS HORENS! HJ IS IT! EN HJ DRAAGT MIJN WAPENS!

NOG MAAR DRIE DAGEN, HEER TIMOER, DAN HEB IK UITGEDIEND ALS SCHILDKNAAP. U HAD GELUK. GOEIE KOST, GOEIE LIGGING, NIETS UITVOELEN. HET IS EEN ECHT LUILEKKERLAND. IK BLIJF MIJN HELE LEVEN SCHILDKNAAP.

MAAR JE VALT ZOWAT IN ZWIM ALS JE EEN ONTBLOOT ZWAARD ZIET.

OCH, HIER IS HET ERG VEILIG. HIER KOMT HET NOOIT UIT ZIJN SCHEDE.

HALT!

WAT IS ER AAN DE HAND?

HEER, DEZE MAN WORDT VAN DIEFSTAL BESCHULDIGD. ZIJN PAARD EN ZIJN WAPENS...

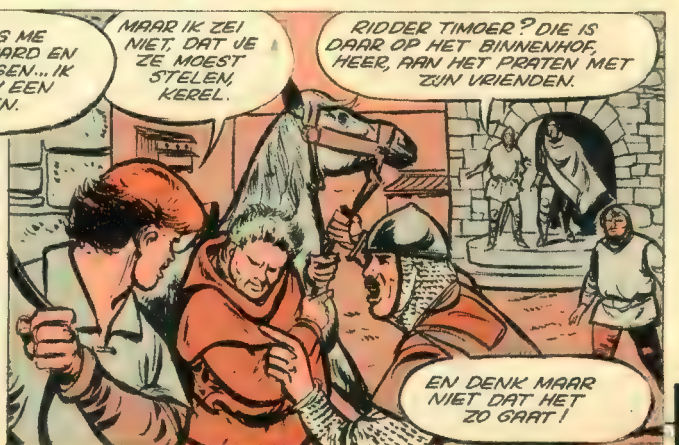
... ZIJN MIJN WAPENS, INDEEDAAD... EN MIJN PAARD...

HOE ZIT DAT? HOE HEB VE DAT GEDURFD?

DAT ZUL JE BEZUREN...

MAAR HEER, U VROEG ME TOCH OF IK U EEN PAARD EN WAPENS KON BEZORGEN... IK HEB 'T GEDAAN OM U EEN PLEZIER TE DOEN.

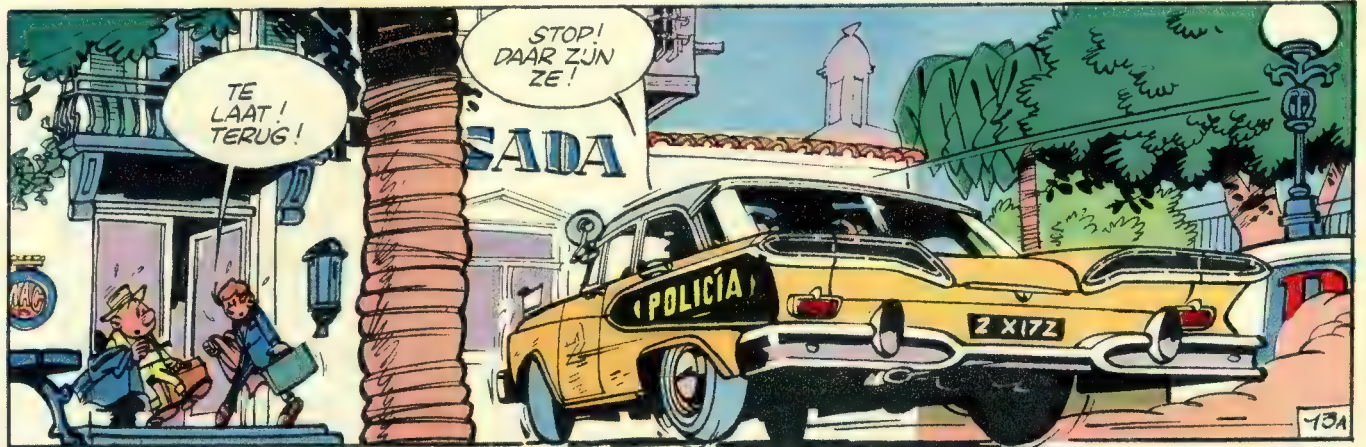

MAAR IK ZEI NIET, DAT JE ZE MOEST STELEN, KEREL.

RIDDER TIMOER? DIE IS DAAR OP HET BINNENHOF, HEER, AAN HET PRATEN MET ZIJN VRIENDEN.

EN DENK MAAR NIET DAT HET ZO GAAT!

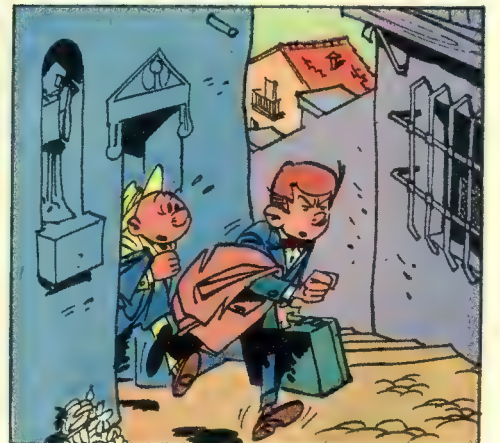
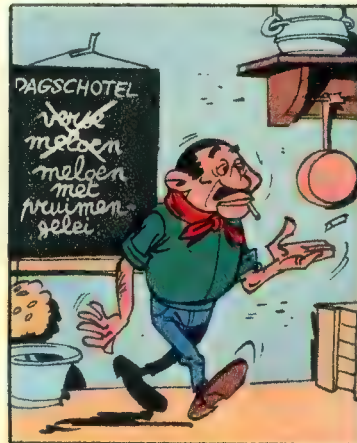
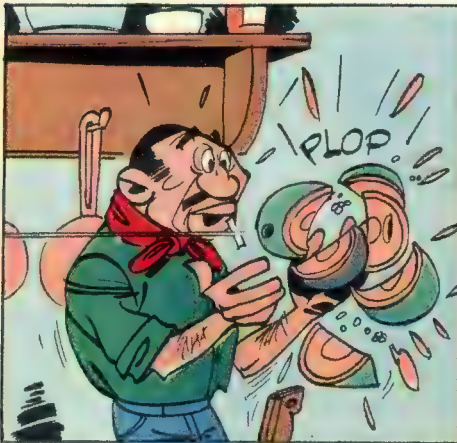
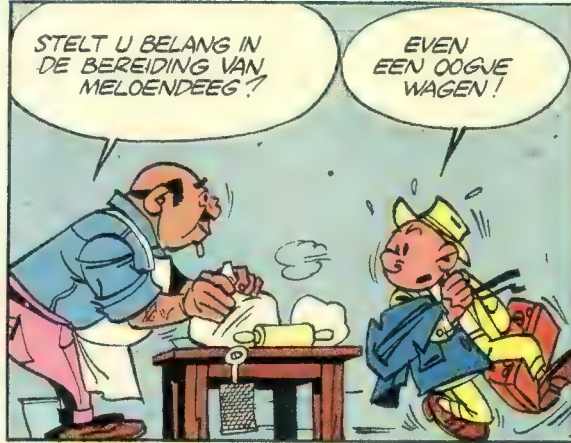
Wordt vervolgd

TEXIGUAY

De politie in Mortenbrandia zit Slim en Vlinder na door het hotel waar ze hun intrek hebben genomen...

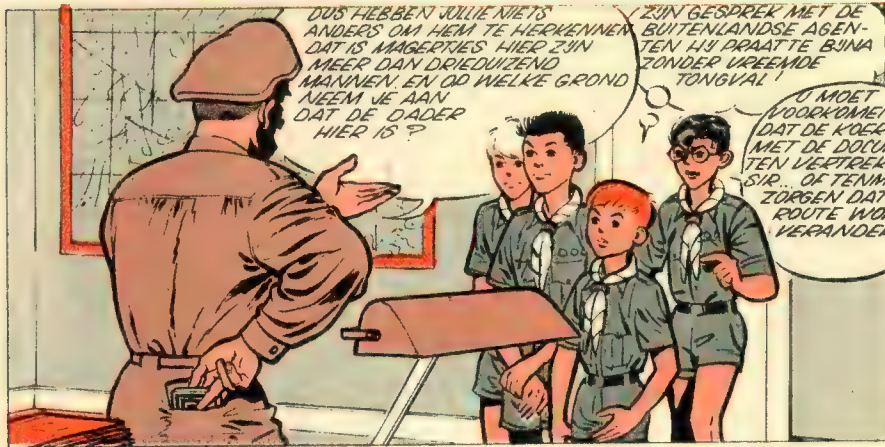
door M. TILLET

Wordt
vervolgd

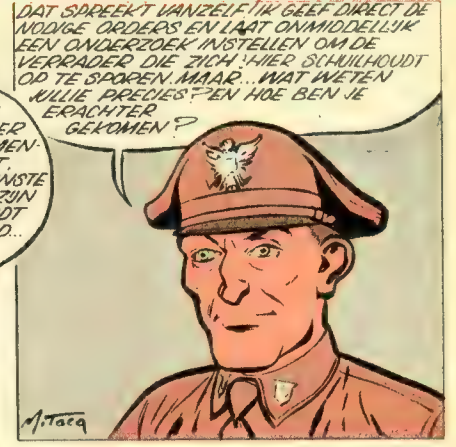
DE BEVERPATROUILLE door Mitacq

DUS HEBBEN JULLIE NIETS ANDERS OM HEM TE HERKENNEN DAT IS MAGERIË'S HIER ZIJN MEER DAN DRIEDUIZEND MANNEN EN OP WELKE GROND NEEM JE AAN DAT DE DADER HIER IS ?

ZIJN GESPREK MET DE BUITENLANDSE AGENTEN HIJ DRAATTE BIJNA ZONDER VREEMDE TONGVAL!

U MOET VOORKOMEN DAT DE KOERIER MET DE DOCUMENTEN VERTREKT. SIR... OF TENMINNSTE ZORGEN DAT ZIJN ROUTE WORDT VERANDERD...

DAT SPREEKT VAN ZELF! IK GEEF DIRECT DE NODIGE ORDERS EN LAAT ONMIDDELIJK EEN ONDERZOEK INSTELLEN OM DE VERRADER DIE ZICH HIER SCHUILHOUDT OP TE SPOREN. MAAR... WAT WETEN JULLIE PRECIES? EN HOE BEN JE ERACHTER GEKOMEN ?

Mitacq

VOORKOMEN AFGELOOS ZONDER TE VERMOEDEN DAT HIJ TEGENOVER DE SCHUIK ZELF STAAT. VERTELT VEULEN AAN KAPITEIN STEWART VLEEGS WONDERLIJKE AFONTUUP EN ALLES WAT ERUIT VOORT-GEVLOEID IS...

OPMERKELIJK! MIJN OPRECHTE HULDE!

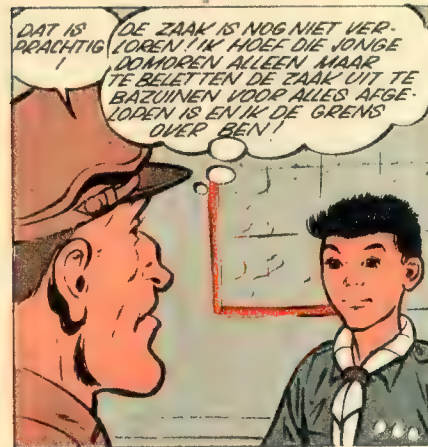
JULLIE HEBBEN GEWERKT ALS AGENTEN VAN DE CONTRA-SPIONAGE!

DEKSELS, WAT EEN ONGELDFELIJKE TREF DAT IK ZE JUUST TE WOORD STA... EN DAT ZE MIJ NIET HERKENNEN...

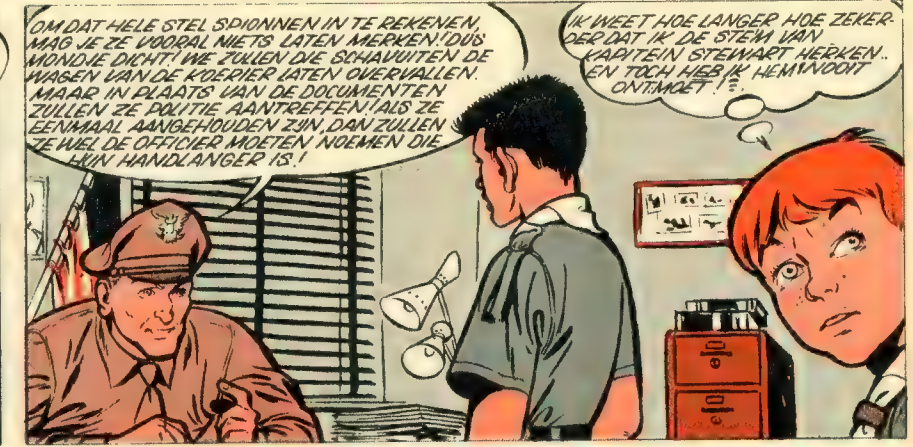
HMM, NOG EEN BELANGRIJKE VRAAG: HEB JE NOG IEMAND ANDERS DAN MIJ OP DE HOOGTE GEBRACHT ?

GEEN MENS, SIR! OP MIJN WOORD VAN PADVIJNDER!

DAT IS PRACHTIG!

DE ZAAK IS NOG NIET VERLOREN! IK HOEF DIE JONGE DOMDREIN ALLEEN MAAR TE BELETEN DE ZAAK UIT TE BAZUINEN VOOR ALLES AFGELOPEN IS EN IK DE GREINS OVER BEN!

OM DAT HELE STEL SPIONNEN IN TE REKENEN, MAG JE ZE VOORAL NIETS LATEN MERKEN! DUS WONDJE DICHT! WE ZULLEN DE SCHAVUITEN DE WAGEN VAN DE KOERIER LATEN OVERVALLEN. MAAR IN PLAATSE VAN DE DOCUMENTEN ZULLEN ZE POLITIE AANTREFFEN! ALS ZE EENMAAL AANGEHOUDEN ZIJN, DAN ZULLEN ZE WEL DE OFFICIER MOETEN NOEMEN DIE HUN HANDLANGER IS!

IK WEEET HOE LANGER HOE ZEKER DER DAT IK DE STEEM VAN KAPITEIN STEWART HERKEN EN TOCH HEB IK HEM VOORT ONTKOMT!

HMM... ONGELUKKIG GENEDEG BESCHIKKEN WE OVER WINDER TIJD DAN JE DENKT... DE ECHTE KOERIER MOET IN MEERLIJKHEID MORGEN VROEG VERTREKKEN.

IN HET TELEGRAM STAAT MIDDAG.

HU ZAL MET ZIJN MEDEPLICHTIGEN NOG EEN EXTRA-LIST VERZONNEN HEBBEN VOOR HET GEVAL HET BERICHT IN VREEMDE HANDEN MOCHT VALLEN. ZE ZULLEN ONDERLING DE WARE TIJD HEBBEN AFGESPROKEN.

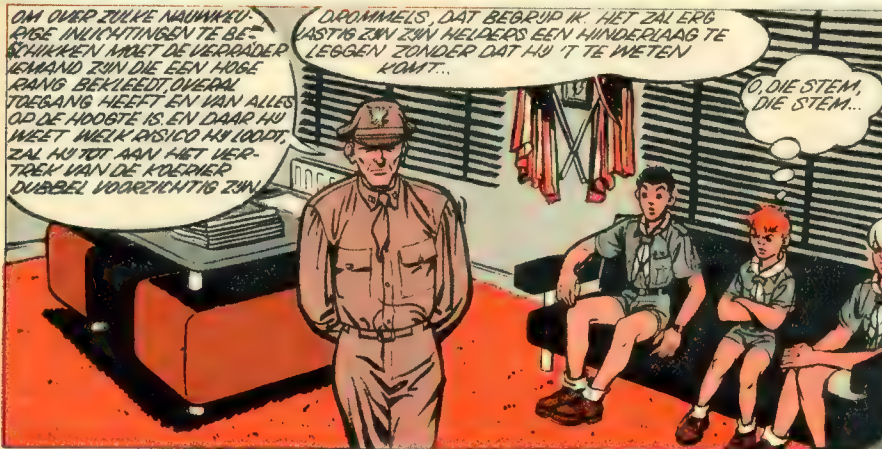
O.O. HEEL HANDIG!

MAAR DAN IS ER GEEN SECONDE TE VERLIEZEN!

NEE, EN IK VERZOEK JE ONS VERDER TE HELPEN! JE KAN ONS EEN HEEL GROTE DIENST BEWIJZEN!

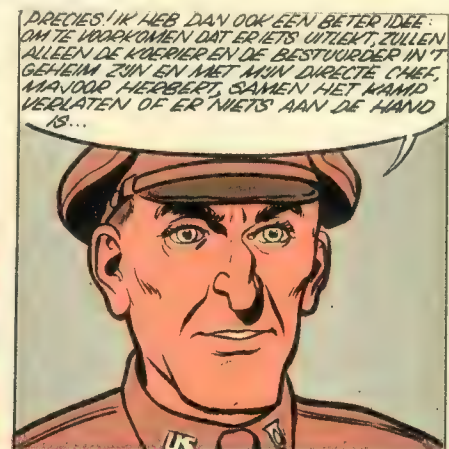
T.S.V. 31 E

OM OVER ZULKE NAUWKEURIGE INLICHTINGEN TE BESCHIKKEN MOET DE VERRADER IEMAND ZIJN DIE EEN HOGE RANGS BEZIT, OVERAL TOEGANG HEEFT EN VAN ALLES OP DE HOBBE IS. EN DAAR HJ WEEET WELK RISICO HJ LOOPT, ZAL HJ TOT AAN HET VERTREK VAN DE KOERIER DOUBBEL VOORZICHTIG ZIJN.

DROMMELS, DAT BEGRIP IK. HET ZAL ERG LASTIG ZIJN ZIJN HELPERS EEN HINDERLAAG TE LEGGEN ZONDER DAT HJ 'T TE WETEN KOMT...

O, DIE STEM, DIE STEM...

DRECIES! IK HEB DAN OOK EEN BETER IDEE: OM TE VOORKOMEN DAT ER IETS UITLEKT, ZULLEN ALLEEN DE KOERIER EN DE BESTUURDER IN 'T GEHEIM ZIJN EN MET MIJN DIRECTE CHIEF, MARJOUR HERRBERT, SAMEN HET KAMP VERLATEN OF ER NIETS AAN DE HAND IS...

MAAR ENKELE KILOMETERS VANHIER START DE KOERIER IN EEN BURGERWAGEN OVER TERWIJL DE AGENTEN IN BURGER ZICH IN DE ZIJNE VERSTOEDEN EN DE WEG VOLGEN WAAR DE BANDHETEN STAAN TE WACHTEN... DE KOERIER ZELF RIJDT MET DE DOCUMENTEN EEN ANDERE ROUTE...

DE POLITIEMANNEN ZULLEN MENSEN VAN DE VEILIGHEIDSDIENST VAN DE N.A.T.O. ZIJN, DIE NIETS MET ONZE BASIS TE MAKEN HEBBEN ZO HOEVEN, WIE GEEN LERKEN TE VREZEN. MAAR IK MOET ZE ONMIDDELIJK WAARSCHUWEN EN DAARVOOR DOE IK NU EEN BERDOP OP JULIE. WANT ALS IK EEN VAN MIJN MANNETJES STUUR, DAN HEEFT HJ ALLERLEI BIJZONDERE TOESTEMMINGEN NODIG OM HET KAMP UIT TE KUNNEN...

VOORTOM, DAT ZOU STOF OORWAAIEN EN DAARDOOR KON DE VERRADER ER DE LUCHT VAN KRUIGEN. IK ZAL DUS EEN BRIEF SCHRIJVEN DIE VE ONMIDDELIJK AAN HET DOOR MIJ OP DAAR TEBEVEN ADRES MOET KUNNT U OP BEZORGEN... BLIJF VOORAL BIJ MEKAAR EN DENK EROM: ZWIJGEN ALS 'T GRAF!

GEEN SECONDE VERLIEZEN! NEEM DESNODDS EEN WAGEN VOOR MIJN REKENING, O, VA, WIEES NIET VERBAASD ALS HET ADRES WAAR IK VE HEEN STUUR NIETS VAN EEN OFFICIEEL BUREAU HEEFT!

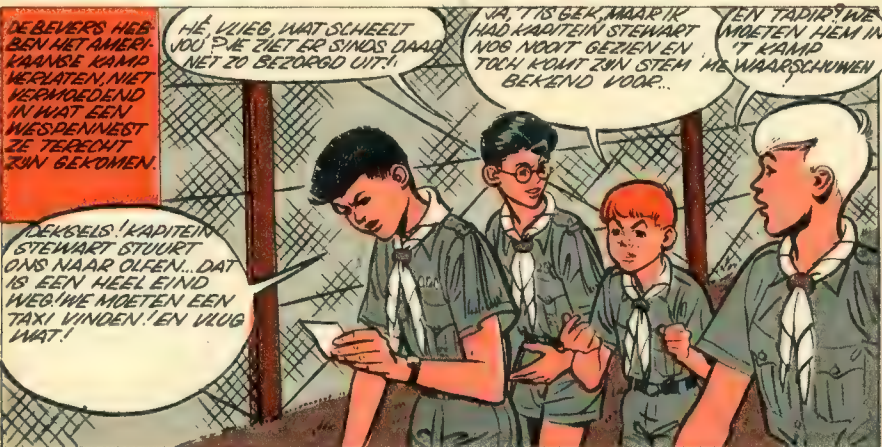
ALLICHT NIET, IN EEN GEHEIME DIENST!

KIJK, IN DIT SCHRIJVEN STAAN NAUWKEURIGE AANWIJZINGEN... JE MOET NIET AAN DE DEERDOP ZELF AFBEVEN... GA NU, EN WEL BEDANKT VOOR DE GROTE DIENST DIE JE DE N.A.T.O. BEWEEZEN HEEFT. IK ZAL VE OP DE MOOESTE HOUDEN EN WE ZIEN ELKAAR GAUW TERUG!

ZIEZD! DAT IS VOOR DE BAKKER! HA WAAR, ALS DIE SPIONNENGEN WASTEN DAT ZE JUUST BIJ DE SPION HUN HART HEBBEN UITBESTORT DE MAAN DE ZE WILDEN ONTMASKEREN! WAT EEN KOSTELIJKE MOP!

DE BEVERS HEB BEN HET AMERIKAANSE KAMP VERLATEN, NIET VERWOEDEND IN WAT EEN WESPENNEST ZE TERECHT ZIJN GEKOMEN.

HÉ VLIEG, WAT SCHELT JOU PJE ZIET ER SINDS DAAR NET ZO BEZORGD UIT!

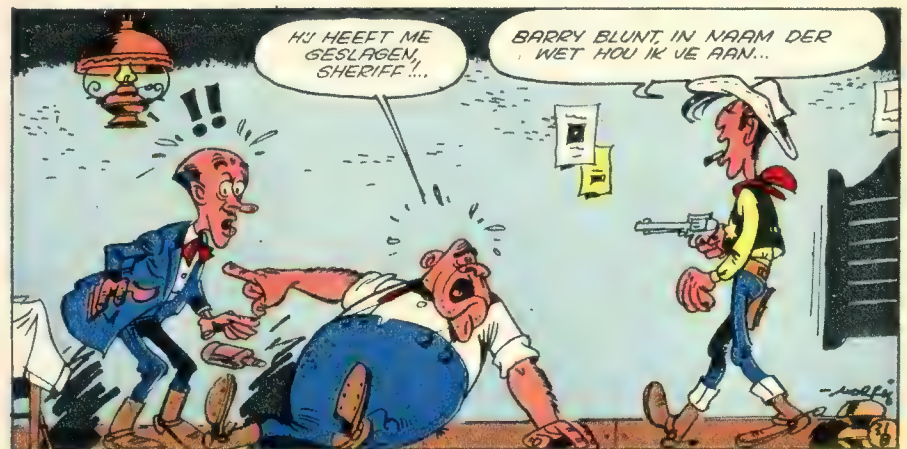
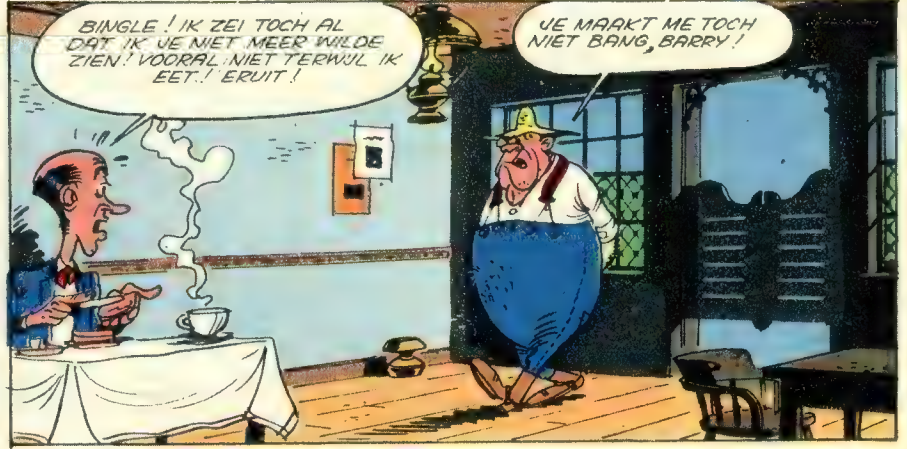
JA, 'T IS GEK, MAAR IK HAD KAPITEIN STEWART NOS NOOIT GEZIEN EN TOCH KOHT ZIJN STEM BEKEND VOOR...

EEN TADIR? WE MOETEN HIEM IN 'T KAMP!

DEKELS! KAPITEIN STEWART STUURT ONS NAAR OLFEN... DAT IS EEN HEEL EIND WEG. WE MOETEN EEN TAXI VINDEN! EN VLUG WAT!

VERHID, DAT IS ZO! IK DACHT NIET AAN TADIR! HJ ZAL ONGERUST WORDEN, MAAR WE KUNNEN NU NIET MEER BIJ HET KAMP AANBAAN. HINDERT NIET, ALS WE IN OLFEN ZIJN, ZULLEN WE ZIEN HIEM EEN TELEGRAM TE STUREN!

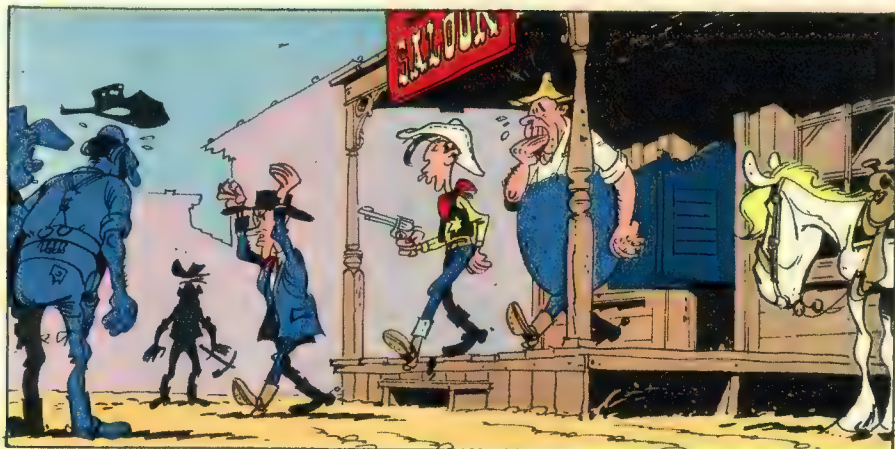

DER BOORTORENS

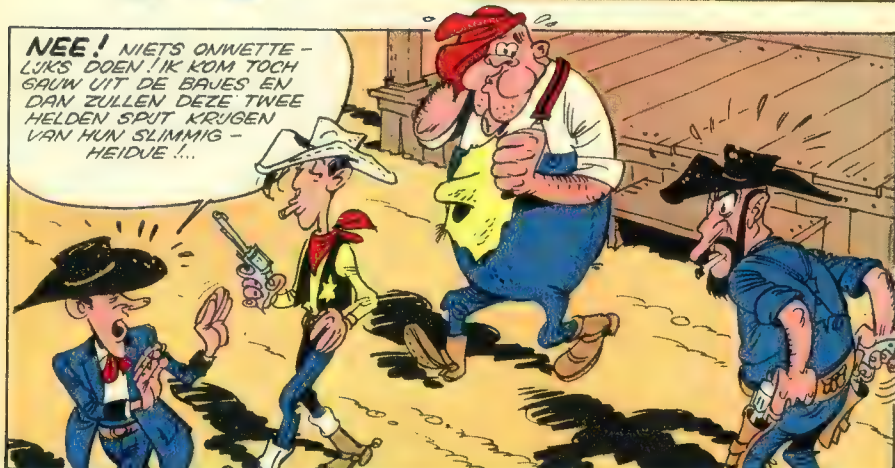
door
MORRIS

Door zijn kennis van de wetten ont-
snapt Barry Blunt aan het gerecht, maar
Luke heeft Bingle opgedragen hem op
een overtreding te betrappen...

HÉ, JONGENS,
KUK!

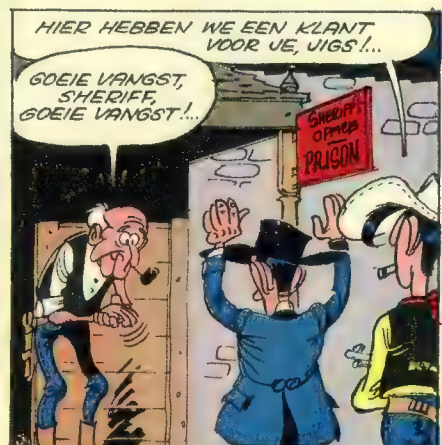

NEE! NIETS ONWETTE-
LIJKS DOEN! IK KOM TOCH
SAVIN UIT DE BAKES EN
DAN ZULLEN DEZE TWEE
HELDEN SPUT KRUGEN
VAN HUN SLIMMIG-
HEIDUE!...

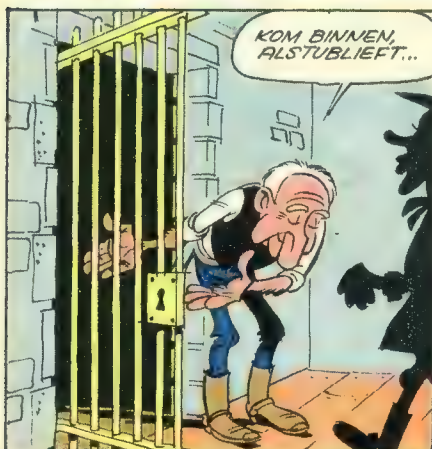

HIER HEBBEN WE EEN KLANT
VOOR JE, JIGGS!...

GOEIE VANGST,
SHERIFF,
GOEIE VANGST!...

KOM BINNEN,
ALSTUBLIEFT...

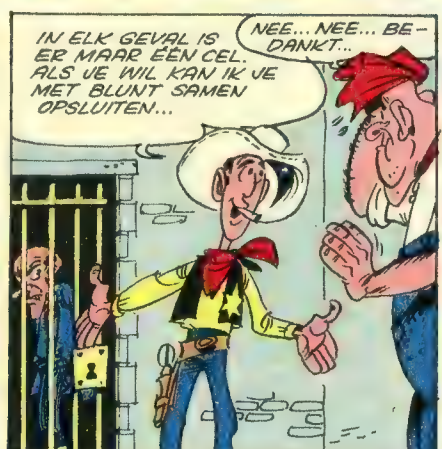

EN IK DAN? EN IK?...

NOG NIET... NA DE
UITSpraak...

NEE... NEE... BE-
ER MAAR EEN CEL,
ALS JE WIL KAN IK JE
MET BLUNT SAMEN
OPSLUITEN...

BARRY BLUNT
IS AANGEHOUDEN!

DA'S NIET
WAAR!

IS ER
DAN NOG
RECHT?

VOORUIT, VOORUIT!
AAN DE SLAG! ANDERS IS DE
BAAS NIET IN ZIJN SCHIK ALS HU
STRAKS UIT DE NOR KOMT!

Wordt
vervolgd

Guido Nijs heeft al eerder getoond dat hij een voortreffelijk fotograaf is en op deze bladzijden zijn al meer reportages van zijn hand verschenen. Hij heeft zich nu gewaagd aan...

BERGBEKLIMMEN

De top is nog ver, maar een goed bergbeklimmer geeft de moed niet zo gauw op. Hier klimt Guido Nijs met behulp van touwen, pinnen, ringen en vrienden op naar zijn 3e reporterskaart.

Ik kan moeilijk zeggen dat ik een heldhaftige houding bezat bij mijn eerste bergbeklimming. Mijn mond was kurkdroog en hoewel ik bij de tiende stap nog een normale huidskleur bezat, bij de elfde sloeg die abnormaal uit. Als een onrijpe peer hing ik in het ijle langs de bergwand. Het dunne touw waaraan ik mij optrok stond even strak gespannen als mijn zenuwen. In een reflex keek ik of de veiligheidsspinnen wel goed gesloten waren. Toen waagde ik aarzelend weer een paar stappen. Zoef... ik had mijn voet verkeerd neergezet en bungelde hulpeloos aan het veiligheidstouw dat als alarmsignaal diende voor mijn collega's die zich nu schrap zetten om niet mee te vallen. De rotswand bezorgde mij een schaafwond en ik had er spijt van dat ik aan dit avontuur begonnen was. Bevend hies ik me weer op, geholpen door mijn vrienden. De zenuwen worden bij deze sport op een zware proef gesteld en wie zijn angst bij de eerste maal niet overwint kan er maar beter mee ophouden om rustig te gaan varen in een bootje, wat tenslotte ook een sport is.

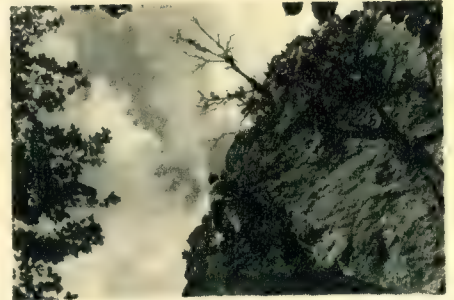
In de eerste lessen leer je hoe je de pinnen moet vastkloppen in de harde rots en hoe je daar dan de ringen en het touw aan bevestigt. Verder de verschillende rusthoudingen die je met behulp van dit aluminium laddertje kunt innemen op de steile rotswand.

Als ik me, zo vastgeplakt tegen de rots, een beetje veilig voelde, kon ik genieten van de prachtige omgeving.

Boven op de top dronken we onze warme koffie en verzorgden we de kleine verwondingen die we hadden opgelopen. Toen maakten we ons klaar voor de afdaling. Deze werd vergemakkelijkt door het feit dat de ijzeren klemmen reeds in de rotswand zaten zodat we ons maar hoefden te laten zakken alsof we achterwaarts een trap afdaalden.

Veel jonge mensen zijn dol op deze sport, ook al komt zij nogal duur uit door slijtage aan kleding en schoeisel. Maar je leert er je zenuwen mee te beheersen en dat is veel waard. Het is jammer dat het bergbeklimmen geen onderdeel vormt van de Olympische Spelen, want je hebt er minstens zoveel kracht en vaardigheid bij nodig als voor hardlopen, zwemmen en turnen.

GUIDO NIJS.

De top is niet ver meer. Een kleine rustpauze is nu wel verdiend...

Zonder deze pinnen zou het onmogelijk zijn de steile wand te beklimmen.

Het materiaal van een bergbeklimmer: een hamer, touw, pinnen, ringen.

Oplossingen van bladzijde 4

1. Kersen a + 2; kweeperen b + 4; bananen c + 3; ananas b + 1; pompoen e + 5.
2. a + 5; b + 1; c + 2; d + 3; e + 4.
3. Broodboom (Middellandse zeegebied).
Barbareise vijgen (warme landen : Algerije, Tunesië, Spanje, maar afkomstig uit tropisch Amerika).
Sechium (vooral in Mexico).
Djamboe (Indië).
Papaya (tropisch Amerika).

— Hé? Zo? antwoordt Nino. Dan zal ik ze opeten.

Een half uur later had hij kans gezien het dingetje te kauwen. Ineens schoot er een vreemd getintel in zijn kuit. Een onweerstaanbaar verlangen, dat al even onverklaarbaar was, dreef hem ertoe zijn hotel op te zoeken, zijn fiets naar buiten te halen en stilletjes de stad uit te rijden.

Het was acht uur 's avonds. Ongerust zag zijn technische directeur hem tegen twee uur in de ochtend thuis-komen, glimlachend, en zo fris als een hoentje.

— Zo, ben je daar? Waar kom je vandaan?

— Ik? Wel, ik heb mijn benen wat uitgeslagen.

Wat Nino niet zegt, dat is dat hij bij de driehonderd kilometer heeft afgelegd. In een hels tempo. Terwijl hij voortstoot door de nacht, stelde hij zich wel honderdmaal de vraag: « Zeg, wat bezielt me toch? En bij de tweehonderdste kilometerpaal kwam de enig mogelijke verklaring voor zijn geest, ze leek ongelofelijk:

— 11 —

Als je dit micro-boekje wilt maken, houd je dan precies aan de aanwijzingen. Als je alles gevouwen hebt, moet je een nietje in het midden slaan. Als je dat niet hebt, kun je wel een draadje gebruiken. Daarna moet je de bladzijden met een mes of een schaar opensnijden.

Bewaar dit micro-boekje zorgvuldig. Er zullen er nog meer komen, en na verloop van tijd heb je dan 'n prachtige micro-bibliotheek.

Elke gelijkenis tussen de namen en gebeurtenissen in dit verhaal en de werkelijkheid kan uitsluitend uit een toeval voortvloeien.

grootste kampioen van het ogenblik», schreef Cor Hummel. Er schijnt een uitzonderlijke wielersportbaan voor hem weg te liggen. Ongetwijfeld zal hij nu een aanval inzetten tegen het reed van de sympathieke Roger Fleuve die gelukkig van zijn ziekte is hersteld. En ik wed dat Cherubini hem ten val brengt.

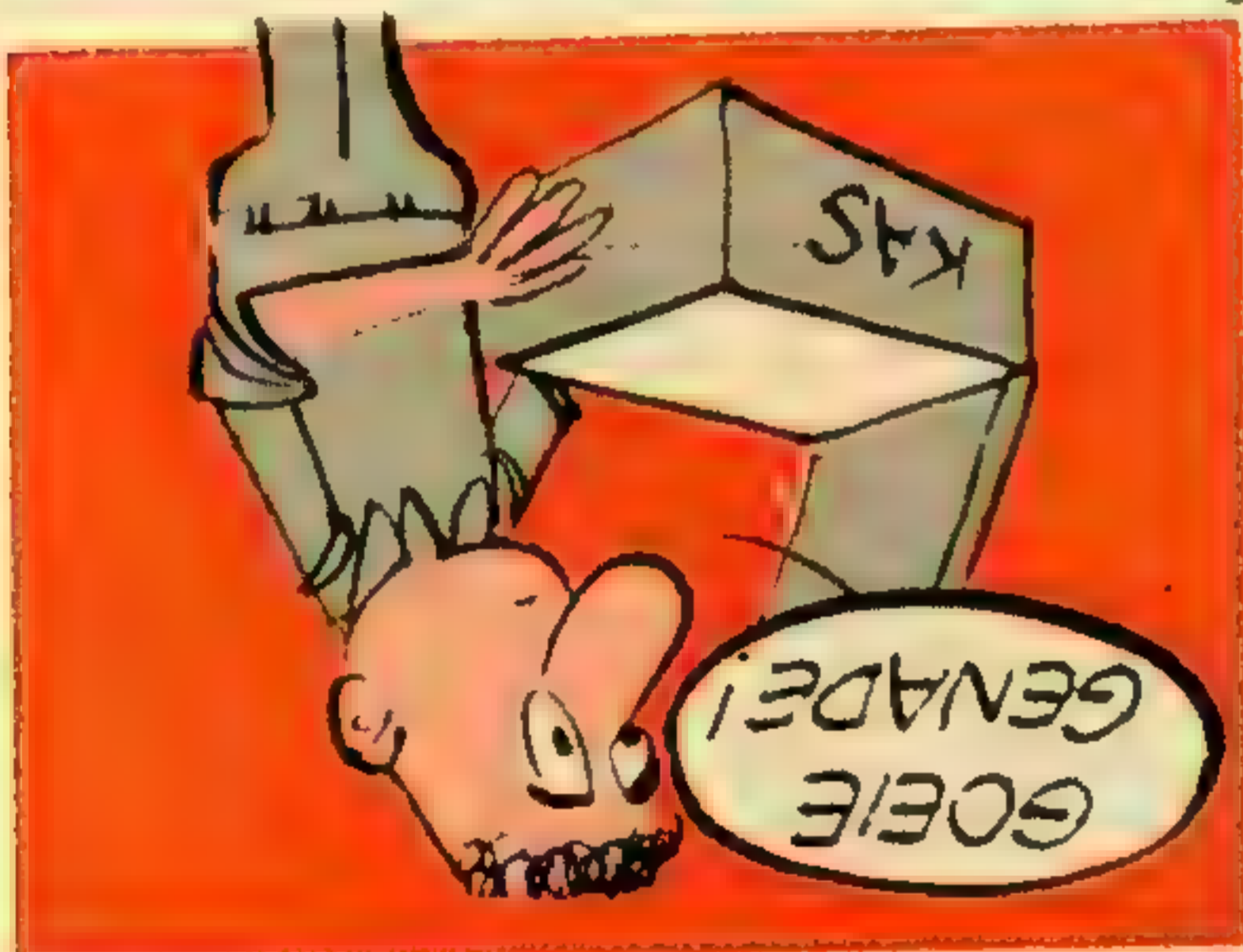
Maar daar vergiste Cor Hummel zich schromelijk in. De dag na zijn triomf zei Nino de wielersport vaarwel. Niemand heeft ooit de reden van dit onzinnige besluit begrepen.

EINDE

De volgende week :

KANGOEROE, KOALA EN KIWI
TEGEN KOOKABURRA

noga van Dingens de fijnste is, veel verstrooide blik. Zo leert hij dat de borden van de vele winkels maar een bepante laan in en gunt de uithang-passen stapte hij de lange, met bomen

op tafel en staat op. Met langzame trek gegeven. Hij legt een geldstukje huis komt? Het ijkertje heeft hem zeggen, als hij met lege zakken naar zal Mamma e tutti gli bambini wel Nino Cherubini zucht opnieuw. Wat trio de anderen de loef atstak... was, dat was dat geen lid van het hen niet deren. Wat wel van belang

echter en, in één woord, veel beter dan de nog van « Beton », het neusje-van-de-zalm van de nogamerken in Montélimar, de bakermat van de nogga.

Nino heeft het land. Wie zou dat niet hebben in zijn geval? Wat is dat voor iets, die nogga waar zijn oren van tuiten?

Kordaat stapte hij een winkel binnen.

— Ik wou een stuk nogga...

Hij krijgt het door hem begeerde.

— U is een kenner! flikflooit de winkelierster. U weet het allerbeste te kiezen!

Nino lacht verlegen. Net als hij naar buiten zal gaan, kijkt hij even om, hij beseft vaag dat hij op het punt staat een flater te begaan.

— Pardon, zegt hij. Ik wou graag weten... Wat doe je eigenlijk met nogga?

Hij heeft er niet het flauwste benul van. De winkelierster staart hem aan of ze het in Keulen hoort donderen.

— Och... kom, stamelt ze... Dat is immers om op te eten!

— 9 —

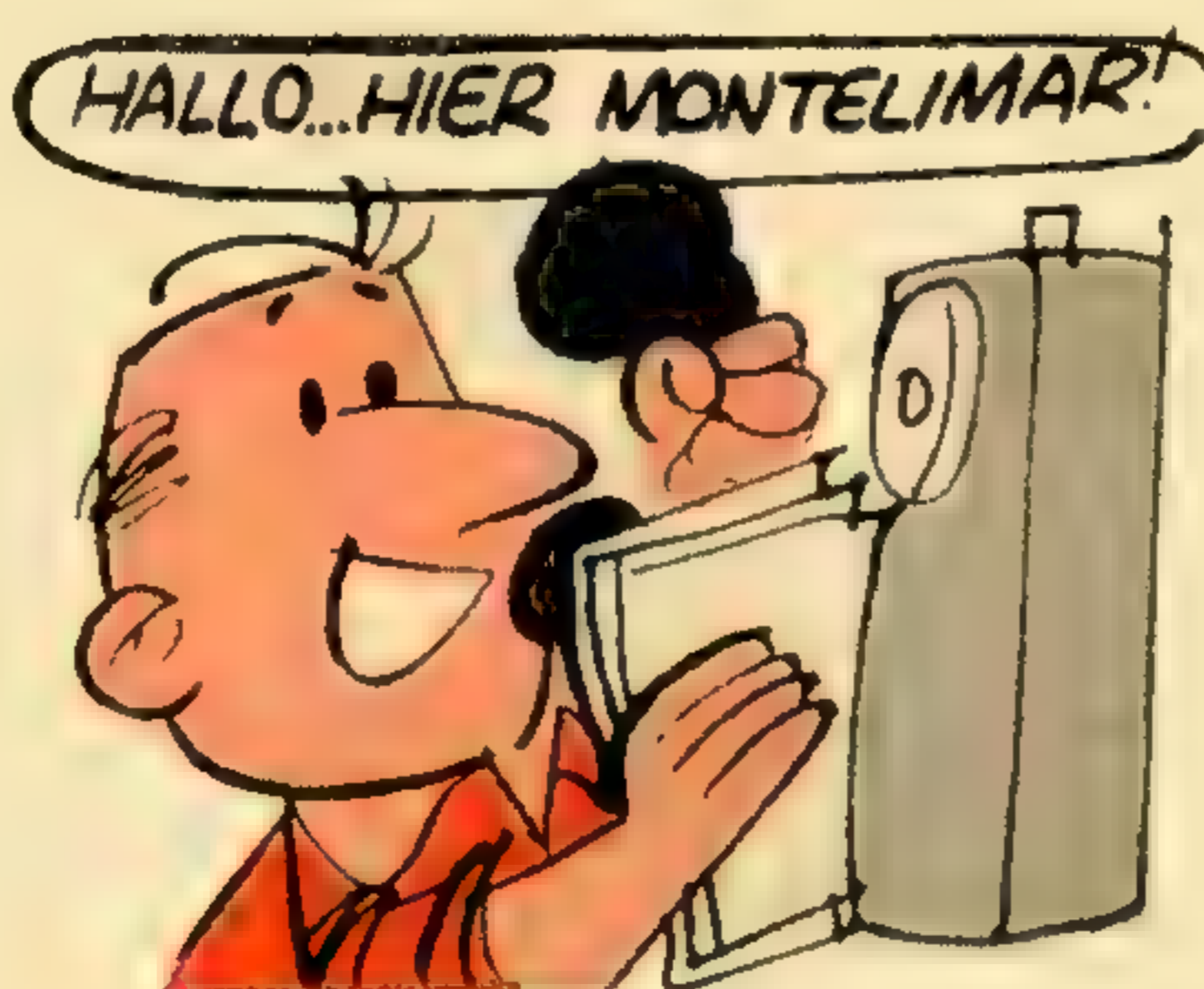
Net toen dit neerslachtige proza van telegraafpaal naar telegraafpaal vloog, zat een eenzame drinker op een café-terrasje in Montélimar een glasaasje li-keur te slurpen. Die clean shaven man, met ravenzwart haar, en iets slungelig over zich, wiens weemoedige ge-zicht zuidelijk-romantisch aandoet, is Nino Cherubini, rugnummer 67.

Zonder schokkende felten, de zeventiende etappe? Dat is nog niet zo zeker, Cor Hummel!

Alles loopt mis. De Belgen hebben het te warm. De Fransen zijn ziek. De Hollanders leven als kat en hond. De anderen houden elkaar in het oog en laten alleen liekhebbers uitlopen, zoals die onbekende de Castro, die vandaag aan de kop ligt. Maar waar wachten die Wout van Es, die Roger Achtmans, die Barricade en Gagamon-tes op om los te komen en hun pedalen eens flink wakker te schudden? De Alpen? Morgen, na afloop van de zeventiende etappe, die zonder schokkende felten zal verlopen, beginnen we aan de grote kluit. Dan zullen we zien...»

aanschouwd, welke kampioen met die zelfde gelegenheid de Luxemburger Riessling de gele trui afhandig had gemaakt, schreef de grote sportjournalist Cor Hummel naar zijn blad de volgende ontmoedigde regels: « Montélimar, woensdagavond.

Zonder de kans te lopen dat ik me totaal vergaloppeer, kan ik nu al verklaren: deze Tour de France staat in het teken van de onverschilligheid.

— 4 —

— Kom, het wordt tijd dat ik doord-lander van Es nadert aan de klim. En nu barst er een orkaan los die kilometerpalen verslindt. Na de bloemen, de gelukkewensen, interviews en de zuurzoete glimlaches van zijn ploegmaats is Nino naar zijn hotelkamer teruggegaan. Hij is doodmoe. Zijn rantsoen nog is beslist te klein geweest. Hij heeft nog maar vier stukken van deze kostbare waar over. Twee voor de volgende dag, nog twee voor de laatste etappe. De renner laat

een nogga in het zakje van zijn moole gele trui glijden. Dat is voor half-time. Hij zal een andere opeten vlak voor de start.

— Politie! Jij hebt Roger toch een nogga gegeven, niet? Ja? Wel man, je boft even! Weet je wel dat jouw nogga vol met arsenicum zit?

Nino voelt zich bezwijmen. Hij leest het kranten knipseltje dat onder zijn neus wordt gestopt. Zes dozijn stukken nogga zijn per ongeluk met arsenicum vergiftigd.

Een politieman merkt de drie stukken op het nachtkastje op en maakt er zich meester van.

— Je mag ons op je blote knieën danken, zegt hij. Er zit zeker genoeg in die drie om een paard op slag erbij neer te laten vallen!

Als hij zijn laatste nogga met arsenicum niet had bewaard, dan had Nino nooit weerstand kunnen bieden aan de talloze aanvallen die er die vrijdag tegen hem werden ondernomen. Tijdens de rust in Troyes bewaarde hij de gele trui. Maar hij had geen nogga meer. Even dacht hij aan het rattenvergift. Maar hij kende niet de dosis die op

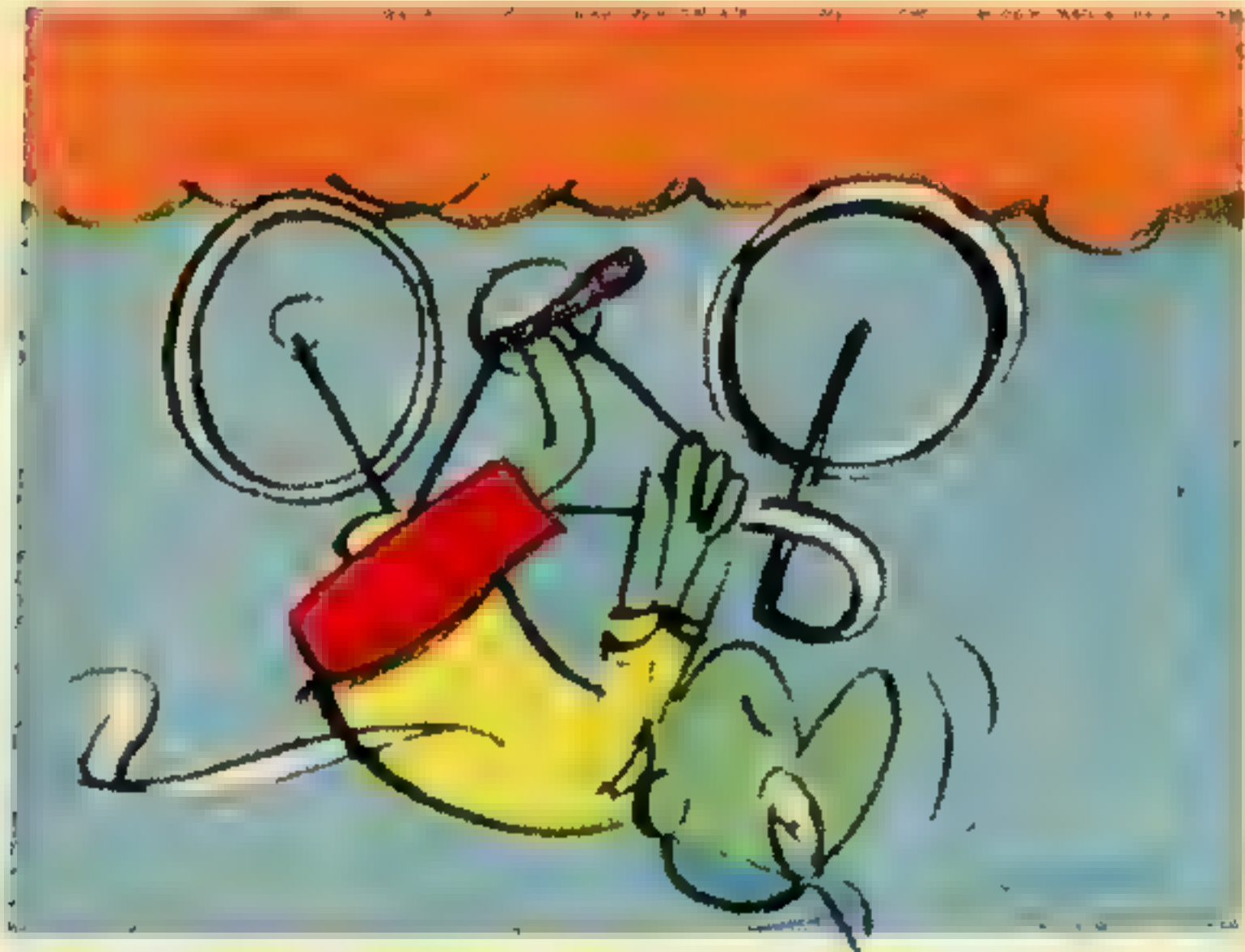
— 33 — — 19 —

Een getekend micro-verhaal van
WILLY LAMBIL

DUPUIS
BRUSSEL — DEN HAAG
PARIJS — MONTREAL

— 31 —

hem aan, smeekt en soebat. Nino praat hem ook moed in. Het helpt niet. Eensklaps stapt de kampioen van zijn fiets en zakt op het asfalt in mekaar. Hij geeft 't op, neergeveld door een bliksemsnelle ongesteldheid. De Hol-

verder haalt de « vechtersbaas » van San Marino » Roger Fleuve in. Deze is groen en geel in zijn gezicht, het zweet parelt op zijn voorhoofd en er zit geen fit meer in hem. Zijn technische directeur vraagt hem uit, sport

hem zo'n wonderbaarlijke uitwerking had. Hij besloot zijn technische directeur op te zoeken en hem alles te onthullen.

En zo gebeurde het dat Nino de hele weg tot aan de finish door de komplette Italiaanse ploeg omringd, bewaakt gediend werd. Vivaldi, Puccini en Rossini waren behoorlijk gekapitteld en ontpopten zich, ofschoon kwaadschiks, als de beste helpers.

Ze drukten alle uitlooppogingen de kop in, beheersten de wedstrijd, namen hun aanvoerder op sleeptouw. Vivaldi zorgde voor de jacht op flesjesbier. Tot tweemaal toe gaf Rossini zijn eigen fiets aan zijn baas, die bandenpech had gekregen. En Puccini ving de tegenwind voor Nino op. En toen het gesloten peloton in het Parc des Princes binnenstroomde, was Cherubini, fris als een hoentje en perfect op dreef, zich de weelde de laatste etappe te winnen en daarmee ook de Tour.

« Het gezag waarmee de jonge kampioen zijn naam heeft gevestigd, zijn schrandere manier van rijden, zijn vlotheid, zijn kracht en zijn zuivere stijl stempelen Nino Cherubini tot de

ALS 'T MAAR BLIJFT DUREN !

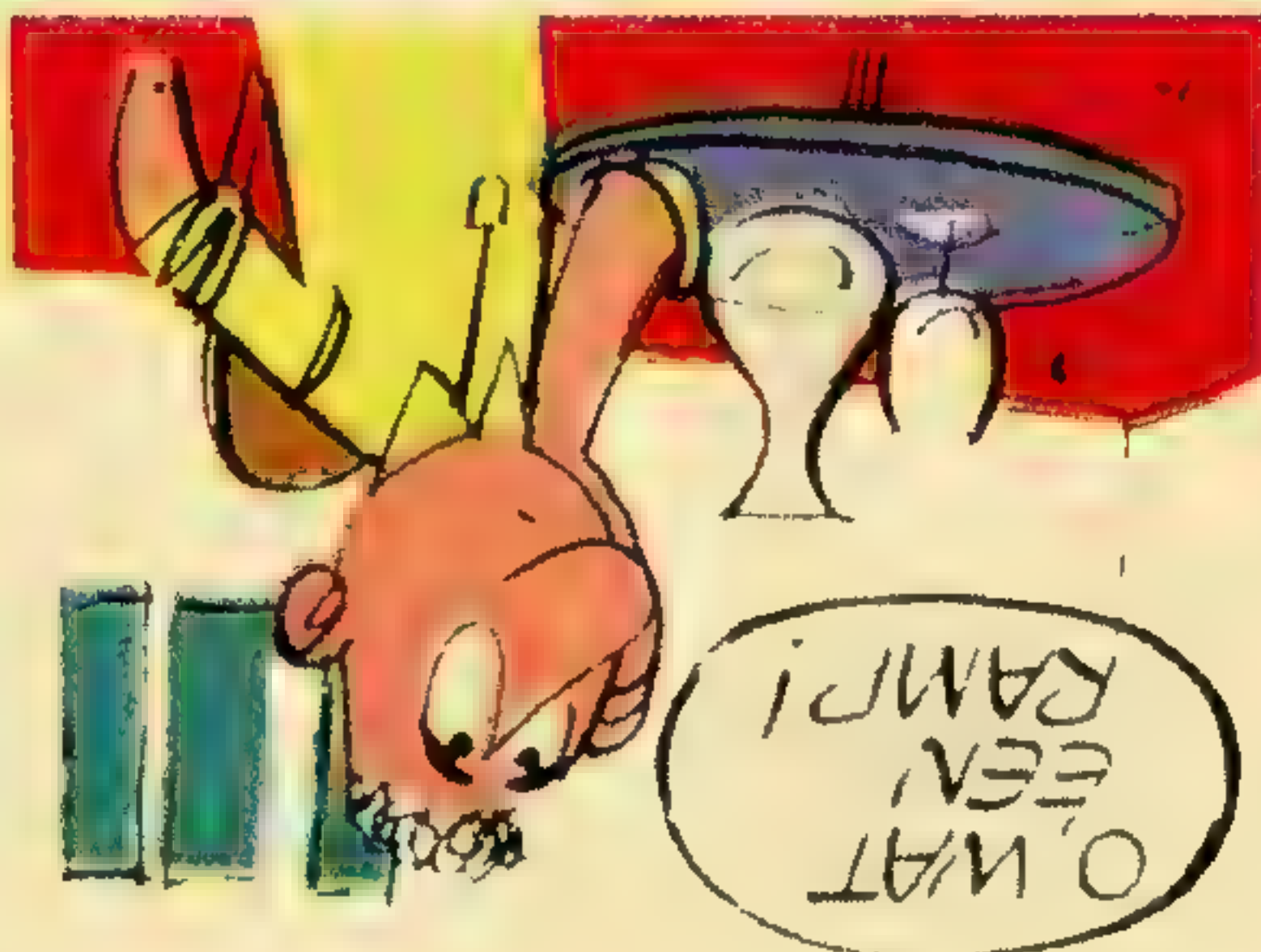
door
CARY
PAGE

ALS 'T MAAR BLIJFT DUREN

MICRO-BIBLIOTHEEK ROBBEDOES

— 6 —

Zijn stemming is verre van schitterend. Ronduit gezegd is ze al even weinig rooskleurig als de toestand van de Italiaanse geldmiddelen. Sinds de start, die dit jaar in Brussel heeft plaats gehad, hebben de Italianen feitelijk niets gepresteerd. Niet één etappe gewonnen. Zelfs niet enkele ereplaatsen. En dat komt doordat de « squadra azzurra » drie leiders in de dop telt en elk de anderen de wet wil stellen. Kortom, de volgelingen weten niet meer waar ze aan toe zijn en gedragen zich als willoze huurlin-

NAAR BINNEN

4

HIER VOUWEN

DIT IS DE EERSTE VOUW DIE JE MOET MAKEN OM HET MICRO-BOEKJE TE VE

Alles kwam bepaald fallekant in deze zonderlinge Ronde van Frankrijk. Aan het einde van de zestiende etappe, welke de eenzame overwinning van de Boliviaan Infidel de Castro had

« De noga ; Die noga heeft me... Onmogelijk !... En toch...
— Als de wind naar je bed, brult de technische directeur. Als je niet om zes uur opstaat, zoals de anderen, dan krijg je een boete die je heugen zal !
Nino protesteert niet ; hij haast zich té gehoorzamen, met een engelachtige glimlach om zijn mond.
« Als het maar blijft duren ! verzucht hij...

Boemboemboem !
Boven gaat tenslotte een raam open. Een woedend gezicht onder een helm van krulhaarpennen verschijnt in de opening.
— Is dat nog niet afgelopen, lawaaischopper ? schreeuwt het gezicht. Daar moet je een onbehouwen kinkel voor zijn om fatsoenlijke mensen in het holst van de nacht wakker te maken !
Gelaten onderbreekt Nino die stroom van verwensingen.
— Ik wou noga hebben, mevrouw.
De winkelierster herkent de olijkerd van de vorige dag.
— Om acht uur gaat de winkel open. verklaart ze. Kom dan maar terug.

— 12 —

2 — — — — — MAAK HIER DE

— 7 —

gen. Er heerst een volledige teugel-loosheid in de ploeg.
Nino slaakt een diepe zucht. « Wat introuwig ! » bedenkt hij. Wat spijt het hem dat hij eraan begonnen is ! Hij is een eerlijk renner en koestert geen enkele eerzucht. Hij zou de knecht van de campioenssint zijn, die de gemeenschappelijke kas van klinkende munt voorzien. Wel ja ! Dino Rossini, Pietro Vivaldi en Tonio Puccini hadden maling aan de kas ! Het feit dat de lering der 37 minuten voorsprong had kon

fee en haalde op, zodat hij vijf minuten 36 seconden achter Rik, nr. 3 met die naam kwam. In het algemene klassement streefde hij opnieuw Rossini en consorten voorbij. Cor Hummel doopte hem « de vechtersbaas van San Marino ». De beide kapiteinsregenten van het republiekje verleenden hem de orde van het zilveren pedaal, speciaal voor hem in 't leven geroepen. Woensdag opnieuw een dag rust. Nino genoot van de genoegens van Thonon-les-Bains. De volgende ochtend wachtte hem de etappe die we

— 25 —

NAAR BINNEN

3

HIER VOUWEN

24

— Dat kan ik niet ! Ik ben een renner. Ik moet weg...
 — Nou vooruit dan maar !
 Het raam klapt weer dicht.
 — Ik wou drie dozijn noga's ! brult Nino radeloos.
 Wat zou een mens niet allemaal doen om drie dozijn noga's te verkopen ? Drie en twintig tellen daarna vliegt de deur wagenwijd open.
 — Wat een gelukje dat u een kenner is ! zegt de koopvrouw waarde-rend.

Het blijkt inderdaad een etappe zon-

13

E TWEEDE VOUW. LET ER OP, DAT DIT DE BUITENKANT VAN DE VOUW IS !

— 30 —

— Als hij me vandaag niet een kwartier afpikt, dan mag ik van ge-luk spreken ! prevelt Nino.
 Nu is 't zijn beurt ! Hij is gestart ! Halverwege de rit heeft Roger pas twee minuten op Nino gewonnen. Eigenlijk heeft de Fransman maar een derde van een noga opgegeten en Cherubini twee derde. Alles is missschen nog niet verloren. En ineens wordt de voorsprong van Roger geringer. Weldra merkt Nino dat zijn rivaal zigzagt over de weg. Nog een paar pedaaltrappen

— Dat klopt, stemt Nino in, als ik rijd, eet ik enkel noga.
 Machtig, stijlvol is Roger Fleuve ontsnapt... Rustig, ondanks zijn angst, heeft Nino zijn plaats op de startlijn ingenomen. Hij voorvoelt dat het een spannende strijd zal worden. Opge-zweept door de « Beton » noga, zal Roger Fleuve stellig vonken spatten. Na de tijdrit blijven er nog maar twee etappes over voor de aankomst in het Parc des Princes. Twee etappes op vlak terrein waarbij je niet makkelijk kunt uitlopen. Twee etappes waarin de Fransen een muur zullen vormen.

NAAR BUITEN

3

HIER VOUWEN

19

18

aan gehuppeld en laat hem op de plaats achter al in de eerste hellingen van de tweede pas.
 Intussen zakten de leiders van mijn-veste stillekes in. De Castro gaf op. Het peloton bleef vormeloos. Zo gebeurde het dat Cherubini, die te Cap overwinnaar was geworden, am-per tien minuten na de gele trui, de Luxemburger Riessing binnenliep, en wat nog belangrijker was, hij had ruim twintig minuten voorsprong op de tenors van de Italiaanse ploeg...

Zeker, hij staat nog altijd een uur achter en zijn gele trui zit onder het stof.
 Maar mensen, geef je ogen de kost ! — Als het maar blijft duren, mom-pelt hij.
 Achtende etappe : Avignon-Gap. Twee, middelgrote passen op het Hsje. Midden in de eerste klimpartij vliegt Nino Cherubini weg. Kort voor de eerste top haalt hij de Fransman Chostakovitch (een echt Franse naam, hé ?) in. Deze was kort voor hem ontsnapt, had in de afdaling achter hem

RWEZENLIJKEN. LET ER OP DAT DIT DE BUITENKANT VAN DE VOUW IS !

27

22

15

— 21 —

der iets opmerkelijks, tot op dertig kilometer van Avignon, de eindhalte voor die dag. Het peloton, in het zilveren zonlicht, heeft al 55 minuten achterstand op de officiële tijdregeling. Net als anders geeft de helper Cherubini zich met hart en ziel en bedient gedwee zijn drie meesters.

— Nino, ga drinken voor me halen.

— Nino, rij aan mijn linkerkant, dan krijg ik wat schaduw!

— Nino, geef me je fiets! Ik heb een leuke band!

En Nino gehoorzaamt al maar. Hij heeft zijn plannetje. Om 't te proberen, zal hij ermee volstaan vlak voor de finish aan te vallen. Hij zal wel zien.

Onverwachts, terwijl het peloton, nog altijd in een groep, zich lusteloos klaarmaakt om een hellinkje te nemen, zorgen Vivaldi en Puccini ervoor dat ze net tegelijk een leuke band krijgen. En als nr. drie dit ziet — het is niemand anders dan Tino Rossini, dan begrijpt hij dat zijn uur eindelijk geslagen is.

— Volg me, mijn dapperen! roept hij.

— 14 —

— 17 —

radio en de rest. Nino straalt gewoon, helzing van Miss Avignon. Fotografen, overwinning, de bloemen en de om- En dan volgen de witte streep, de maar achtvoud meter ver... te volgen. De finish is trouwens nog kudde op niet al te grote afstand hem kelijk naar voren te dringen en de de weelde veroveren niet te nadruk- dat hij gaat winnen. Hij kan zich zelfs zijn niet bestaande baard. Hij weet Cherubini, want hij is het, lacht in sprinters.

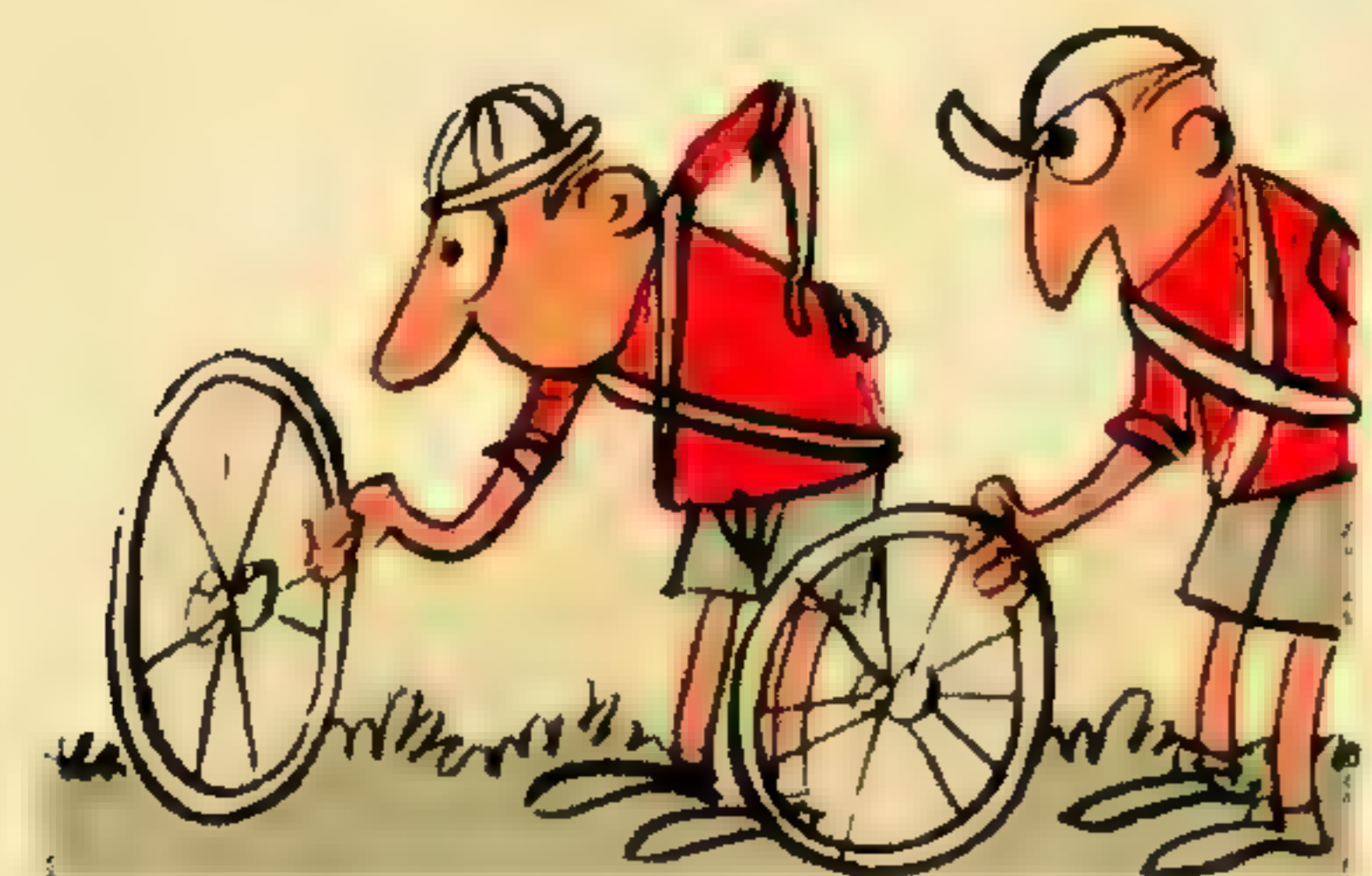
— Wat een valsspeler! denken de al tien, daarna twintig lengten voor hebben gehad om te reageren, is hij te liggen. Er nog de sprinters tijd de lange rij is afgereiden aan de kop nemen. Ineens komt een renner die stelling de etappe voor zijn rekening van hen, waarschijnlijk Barricade, zal kiezen de sprinters al hun plaats. Een loopt ten einde. Voor alle zekerheid De lange, saate tocht langs de Rhône nog tijdig inhalen?

lijst hij vooruit. Zal hij het peloton en start. Met zijn neus in de wind rubini, de knecht, klimt in het zadel beide « catchende campionissimi ». Che-

Een ogenblik aarzelen de helpers. Dan kiezen ze allemaal als één man partij voor Rossini en laten zijn beide tegenstanders aan hun droevig lot over.

Allemaal? Nee, Nino wil niets uitstaan hebben met die staatsgreep. Hij stopt. Vivaldi schiet toe, Puccini ook. Ze vechten samen als straatjongens om zich van Nino's fiets meester te maken.

Nino zelf zet rustig een nieuwe achterband op een van de achtergelaten fietsen. Hierna negeren ze straal de

— 22 —

16

Wel, de drie spitsbroeders plekerden zwaar. Die slag voor hun prestige legde een band tussen hen. Alles moest beproefd worden om Nino onschadelijk te maken. Daarover was iedereen het eens, de helpers inclus. Dus op tegen Nino! De directeur moest de vlag strijken.

De held van de dag die niets kwaad vermoedde, maar toch leed onder de koelheid van zijn ploeggenoten, herhaalde gedurig: « Als het maar blijft duren! »

En dat kon niet duren. Het duurde ook niet. Tijdens de twintigste etappe die zich na een zondag rust tussen Briançon en Aix-les-Bains afspeelde, stapelde Nino alle pech van de wereld op. Hij kreeg lekken, brak zijn frame en toen zijn versnelling, reed twee wielen krom en kwam zonder remmen te staan. En daar hij telkens afhing van de goede wil van zijn technische directeur, konden alle noga's hem niet beletten dat hij nog maar net binnen de gestelde tijden aankwam. Vaarwel, gele trui (nu gedragen door Wout van Ees de Hollandse aanvoerder).

— 23 —

— 20 —

Er broeit onweer in Gap, in Hotel dere koek.

championissimi te verstaan, is heel an- zich de vrijheid veroorlooft een der Maar dat een van de nederige helpers tot tijd een etappe wint is prachtig. ge Cherubini. Dat een helper van tijd sijn, is er de overwinning van de jon- ten voordele van hun mededinger Ros- Vivaldi en Puccini hebben opgelopen. Buiten de aanzienlijke achterstand die doen, seint Cor Hummel die avond. over de Alpen heel wat vulle was te Er is vanavond in de ploeg van

Napoleon, waar de « squadra » verblijft houdt. De hele ploeg mokt tegen de arme Nino, die een raadselachtige glimlach op zijn gezicht bewaart. Koestert hij soms de hoop de gele trui te mogen aantrekken? Het is hem wel gegund zich met illusies te vleien? Morgen wordt het een harde dobber en je kunt er van op aan dat geen mens meer van de al te gulzige Cherubini zal reppen?...

Die zaterdag stak heel San Marino de vlag uit. Hoewel hij tweemaal onderweg een lek bandje had gehad en zelf zijn kapotte binnenbanden had moeten lappen, behaalde Nino Cherubini zijn derde zege vlak na de vorige. En tegelijk won hij de vermaarde gele trui. Ja, de kleine republiek boven op de beroemde Monte Titano, in het hart van Italië, jubelde. Want het wordt tijd nu om het geheim te openbaren: Nino speelde voor huur- ling in de Italiaanse ploeg.

En ook al juichten de Italianen uit sportief oogpunt zijn overwinning toe, toch ging dat niet zonder een tikkeltje bitterheid. Wat voerden hun campionissimi toch uit?

— 21 —

gerust de beslissende mogen noemen: Pontarlier-Besançon, dat is 78 km tegen de klok.

Nino zei nu niet meer « Als het maar blijft duren », maar: « Wacht maar, we zullen eens wat zien! »

Op vijf minuten 43 van de gele trui moet de Fransman Roger Fleuve een minuut voor Nino starten. Roger is de grote specialist in tijdtraces. Het laat voor niemand enige twijfel of hij zal bij de aankomst in Besançon de gele trui veroveren. Want in dit soort van oefening is de Hollander Van Ees maar heel matig. Zeker, Cherubini is er ook nog. Maar niemand geeft hem een redelijke kans. Want Nino alleen weet dat noga hem vleugels aan zijn voeten geeft. Trouwens, hij is goedmoedig en heeft besloten die dag niets te wagen. Hij zal zijn tweede plaats houden, enkele seconden achter de nieuwe leider, dat is al.

Vanwaar die tamheid? Om twee redenen. Ten eerste is Nino er zeker van dat hij deze Ronde van Frankrijk zal winnen. Dan kan hij net zo goed een ridderlijke rivaal een kortstondige overwinning laten behalen.

— 26 —

— 29 —

te stillen... gekregen. Niks beters dan noga om dat wel dat ik nu een geuwthonger heb ik niks binnen kon krijgen. Je snapt had ik het zo op mijn zenuwen dat kerel! antwoordt Roger. Vanochtend — Dank je, Nino, je bent een toffe stuk.

reikt hij de Franse renner het tweede terwijl hij er haastig een doorslikt zijn noga in twee gelijke stukken en Berustend breekt Nino de rest van de noga. Het is een ramp!

kennis maken met de hartversterken- Zijn gevaarlijkste concurrent zal ook dat hij er zich niet at kan maken.

Met bloedend hart voelt Cherubini ga... gun je mij ook een brokje van je no- kampioen. Als je een binck bent, dan — Ik heb zo'n honger! kermt de hand uit.

Roger Fleuve steekt bedelend zijn Nino schrikt op en stikt bijna.

— Heb je niet een stukje voor me? tanden. at en stopt een flink stuk tussen zijn stukje noga op, haalt het papertje er- Helmelijk diept hij uit zijn zak een

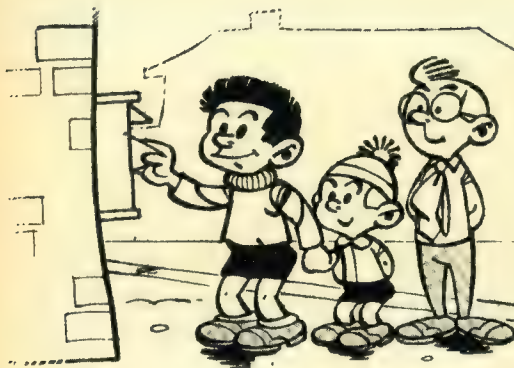
Ten tweede, en dit is de hoofzaak de voorraad van drie dozijn noga's raakt bedenkelijk op. De renner van San Marino heeft alle winkels afgelopen zonder dat hij zijn voorraad daar kon aanvullen. En de noga van concurrerende merken heeft geen uitwerking, dat is hem duidelijk gebleken.

Van minuut tot minuut is het aantal geslonken. Er blijven er nog maar een stuk of tien over.

— Het wordt tijd voor mijn noga, bedenkt Nino.

— 28 —

beste ROBBEDOES

REFERENDUM

Ik begrijp niet waarom u nog altijd de brieven publiceert van jongens die vertellen welke verhalen zij mooi en minder mooi vinden. Iedereen heeft zijn eigen voorkeur en het is voor de andere lezers stierlijk vervelend steeds maar weer opnieuw te moeten lezen wat zich zelf belangrijk vindende knaapjes over de -voortreffelijke- Robbedoes te vertellen hebben.

L. Ottens.

Dat vinden wij ook en daarom hebben we een Referendum (1) uitgeschreven. Alle lezers kunnen hierin hun waardering voor de diverse verhalen en rubrieken uitdrukken. We hopen dat ze dat ook doen zullen!

BUCK DANNY

Onderstaand artikeltje heb ik uit onze krant geknipt:

« Er moest snel worden gehandeld om de piloot te redden die door een ongeluk bij de start van het Amerikaanse vliegkampship Shangri La met zijn toestel in zee stortte. Het ongeluk gebeurde tijdens NATO-maneuvres ten Noorden van Schotland en werd veroorzaakt door een fout in de verbinding tussen katapult en vliegtuig. Op de eerste foto: het vliegtuig zwenkt naar rechts, de katapult was losgeschoten en is reeds aan het einde van de baan. Op de tweede foto zien wij het vliegtuig achterste voren over de reling gaan en tenslotte in het woelige water verdwijnen. De piloot kon het pas verlaten nadat het toestel geheel was ondergedoken. Hij werd, ongeveer zeven minuten na de start door een helikopter uit het water gehaald en lag nog geen drie minuten later in de ziekenboeg; een snede in zijn linkerarm was zijn enige verwonding ».

Wel grappig, daar zoiets ook is voorgevallen in een verhaal van Buck Danny én met zo'n zelfde toestel.

Wat ik nog zou willen vragen is: zou het niet mogelijk zijn tussen de twee nietjes in de Robbedoes een derde te knippen, die gebruikt kan worden voor het inbinden van de wekelijkse micro-roman? Dit zou wel makkelijk zijn daar velen, waaronder ik ook hoor, geen nietsmachine hebben.

Herman Pott.

Nee, dat is jammer genoeg niet mogelijk, want we zouden daar een speciale (en zeer dure) machine voor moeten aanschaffen.

J. BOTTER (III)

Daar ik mij vaak erger — en ik ben niet de enige — over de kritieken die geleverd worden op bepaalde

REGLEMENT

1. De rubriek « Beste Robbedoes » is een spreekbuis voor alle lezers van dit blad.
2. De redactie kan alleen brieven plaatsen van inzenders wier naam en adres haar bekend zijn. Anonieme brieven worden niet opgenomen.
3. De redactie behoudt zich het recht voor de brieven zo nodig in te korten.
4. Nederlandse lezers moeten hun brieven voor deze rubriek adresseren aan: « Beste Robbedoes », Laan van Meerdervoort 129, Den Haag.
5. Voor onze Belgische lezers is het adres: « Beste Robbedoes », Centrumgalerij, Blok II, Brussel 1.

tekenaars, schrijf ik dit briefje. Ik lees Robbedoes pas één jaar, dus ik heb eigenlijk niet erg veel te vertellen (? red.). Maar er zijn van die jongens, zoals J. Botter uit Beste Robbedoes nr. 1171, die na kritiek geleverd te hebben, nog rustig durven zeggen tegen ons, lezers: « Lever geen kritiek op mij, want ik heb gelijk ».

Dit vind ik onbeschoft. Een ander laat kritiek over z'n briefje leveren, maar deze botter, die moet een draai om z'n oren hebben en een harde.

Hij durft de tekenaars een baby van één dag te noemen, een ander zet hen in een kleuterklas, weer een ander heeft nog een andere plaats voor de tekenaars. Er is nooit iets goed bij deze jongens. Ik ben 15 jaar en het doet me goed af en toe een brief te lezen van een jongen die er over denkt zoals ik.

Frans Steeman.

BABY BOTTER (IV)

Laat ik beginnen met u te vertellen dat ik uw blad prachtig vind. Waardeloos vond ik echter de kritiek van de Heer J. Botter (beste Rob. 1171). Hij schijnt werkelijk botter te zijn dan zijn naam doet veronderstellen door de tekenaars van Robbedoes « babies van een dag » te durven noemen en er tevens bij te vermelden dat wij geen kritiek op hem hoeven te leveren.

Waar hij de rechtlijnige tekeningen afkraakt heeft hij volkomen gelijk. Neem nu de gewone getekende moppen; deze zijn allemaal heel eenvoudig en rechtlijnig getekend. Toch zijn ze bijzonder leuk, mijnheer Botter. U vindt ook dat veel rechte lijnen niet prettig aandoen voor het oog en aangezien u schrijft dat u gelijk heeft, zal de hele moderne kunst wel ongelijk hebben, want die zoekt het toch voornamelijk in eenvoudige lijnen. Zie mijnheer Botter, er werd toch kritiek op u geleverd.

Maar Robbedoes trekt zich niet veel aan van wat iedereen meent te moeten schrijven. Vinden zij het blad niet goed, dan moeten zij het niet kopen, vooral de heer Botter niet. Hij wil toch geen blad kopen dat door babies van één dag is getekend!

G. Dijkstra jr.

VLIEGTUIGFOTO'S

Ik heb in Robbedoes 1172 gelezen dat een zekere Karel Dewit uit Brussel 3 vliegtuigfoto's beschikbaar stelde. Nu zou ik willen vragen of ik in aanmerking kan komen voor die foto's.

K. Krijgsman.

Schrijf eens een briefje naar Karel Dewit. Zijn adres stond onder de brief.

GENEALOGIE

Uw artikel over het opmaken van een familiestamboom heb ik ten eerste gewaardeerd. Inderdaad, vrienden, kan ik u uit ondervinding verzekeren dat er niets zo passioneerend is als het snuffelen in oude documenten, het bekijken van hun zegels en het ontcijferen van hun teksten.

Niettemin acht ik het mijn plicht hier enkele dingen aan te stippen. De schrijver van het artikel wilde ons wijsmaken dat wij allemaal terug konden gaan tot een adellijke familie. Dit nu, vind ik zeer spijtig en zeer dom, want u moet niet proberen binnen te dringen in kringen die u nooit ofte nimmer KUNNEN toelaten.

Weet ook, dat er in de hele aristocratie slechts één familie is die zich (en dan nog zonder geschreven bewijzen!) kan doen afstammen van Karel de Grote? Hoevelen zouden niet willen, maar helaas, zij kunnen niet! Het zijn de leden van het huis van Loreinen, dat zich tegenwoordig met de Habsburgers heeft geassimileerd. En als ZIJ het niet kunnen, hoe zouden dan de burgers het kunnen?

Hendrik van Leemberghe.

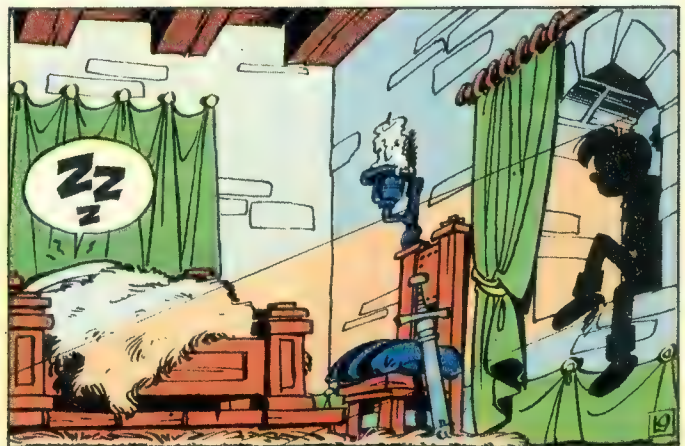
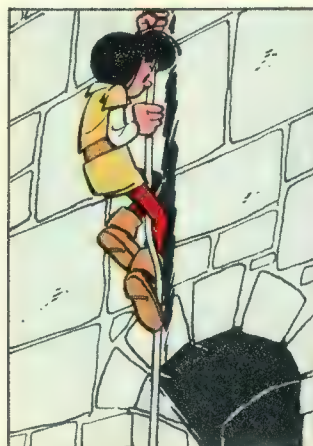
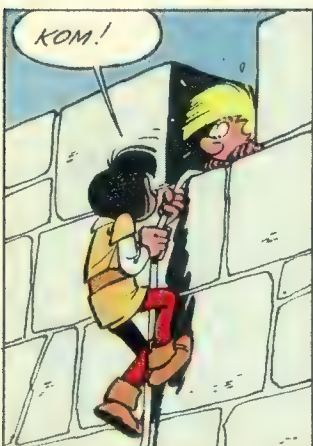
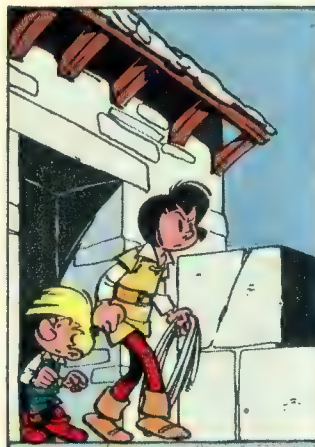
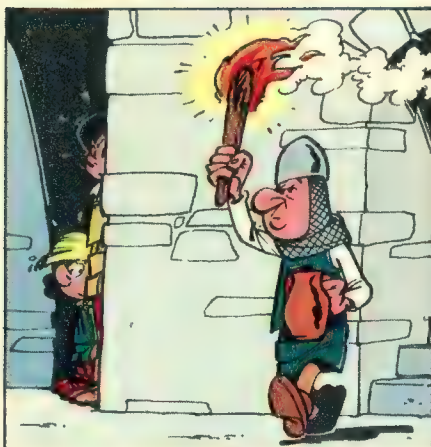
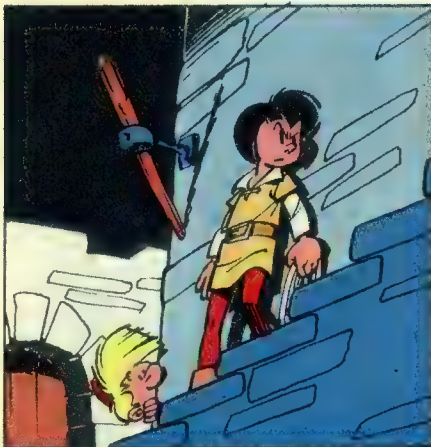
Och, we stammen allemaal van Adam af en we hebben allemaal dezelfde voorouders, als we maar ver genoeg terug gaan. Volgende keer beter lezen, Hendrik!

CORRESPONDEREN

Ik zou graag corresponderen met een jongen of meisje van mijn leeftijd (14 jaar). Mijn hobbies zijn: radiotechniek, vliegtuigen, suikerzakjes. Ook houd ik van moderne muziek, rock and roll enz.

Eddy Moors, p. a. E. Vierhout, Vrouwehekstr. 41, Haarlem.

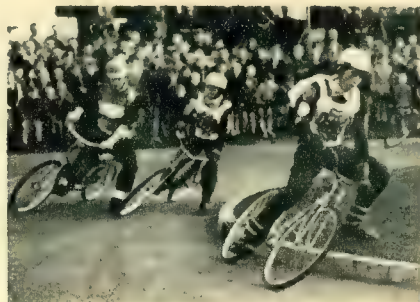
1) Robbedoes 1174 dd 13-11-60.

CYCLE-SPEEDWAY

EEN SPORT VOOR JONGENS

Dit is een historische foto. Hij werd genomen in 1952 tijdens de wedstrijd Nederland-Engeland. Het strijdtoneel? Een pleintje in de goede stad Hilversum. De Nederlander Jacobs (links op de foto) wordt gecontroleerd door de Engelsman Reg Squires. De Hilversumse Cycle Speedway Club heeft tegenwoordig een eigen baan.

0.000 TOESCHOUWERS VOLGDEN ADEMLAOS DE SPANNENDE STRIJD. DE PILOTEN RAASDEN ALS BEZETENEN OVER DE ASFALTPISTE. TOEN WIERP DE NEDERLANDER VAN DE BRAKEL ZICH NAAR VOREN EN LIET DE ENGELSEN DEAM EN BLACKWELL ACHTER ZICH. NOG EEN KLEINE SPURT, EEN LAATSTE KRACHTSPANNING... HIJ HAALDE HET! FIER BESTEEG DE NIEUWE WERELDKAMPIOEN HET EREPODIUM. DUIZENDEN JONGENS WAREN ENTHOUSIAST. DAT WAS NOG EENS EEN NIEUWE SPORT! WIE HAD DAT UITGEVONDEN?... JA, CYCLE SPEEDWAY, DE NIEUWE SPORT HAD METEEN ALLE SPORTIEVE HARTEN VEROVERD.

Op kop Johan Koudijs die gedekt wordt door Captain Henk Koot. Deze twee Nederlanders zorgden voor een 5-1 overwinning tegen de twee Zweden Lundquist en Nordahl (1958).

SNELHEID

Vorige week hebben we het gehad over motor-speedway, de sport waarop de cyclus-speedway is geïnspireerd. Het is te danken aan de wereldoorlog dat deze sport zo'n hoge vlucht heeft kunnen nemen. In het jaar 1944 bood Londen een trieste aanblik. Hele wijken lagen in puin en troosteloze verlatenheid. Het Engelse volk begon onmiddellijk aan de heropbouw, maar er was zoveel stuk gebombardeerd dat er nog een groot aantal braakliggende stukken grond voor de jeugd overbleven. En de Londense jongens maakten hier gretig gebruik van. De motor-speedway stond in Engeland geweldig in aanzien en alleen in Londen waren al zeven banen. Geen wonder dat de jeugd ervan droomde en ook mee wilde doen. Hoe heerlijk moest het niet zijn zo over de baan te racen, met angstaanjagende snelheden door de bochten te jagen, met brullende motoren over de eindstreep te snellen.

Iedere week trokken de Londenaars met tienduizenden naar de speedway-races. De ouderen onder hen schudden het hoofd bij het zien van zoveel roekeloosheid, maar de jongeren spraken eenvoudig over niets anders meer.

Welke rechtgeaarde jongen was niet aan het sparen voor een motorfiets? Welke moeder schudde niet bezorgd het hoofd als ze haar jongen thuis zag komen met afgesleten schoenen? De Londense knapen reden onderling wedstrijden. Wie het eerst het huizenblok om was, had gewonnen. Maar dit ging vaak ten koste van kleding, schoeisel en fietsen. En het was nog niet wat de jeugd eigenlijk verwachtte. Het was niet echt genoeg...

EEN DROOM...

De jongens droomden ervan later speedwaykampioen te worden, maar voorlopig waren ze nog te jong. Te jong en te arm. Toch waren er piekeraars die het idee niet uit hun hoofd konden zetten en naar een oplossing zochten. Ze wilden snelheid en strijd. En knutselaars zetten zich aan het werk en maakten plannen.

...WORDT WERKELIJKHEID

Het bleef niet bij plannen. Spoedig verschenen de eerste crossmonsters voor de jeugd, gebaseerd op de speedway-motoren: lichte fietsen zonder spatborden, remmen en andere overbodige ballast. Het stuur werd omgedraaid, het zadel hoger geplaatst. De bomb-sites werden verbouwd tot race-banen. Zo ontstond de « cycle-speedway ». Maar men ging verder dan dit primitieve stadium. De jongens zochten lichtere, uiterst betrouwbare rijwielen, pasten wielen en kamwielen aan.

De meeste speedway-fietsen zijn uitgerust met een 20 of 22 inch achterwiel met gearing 20-50 of 22-52. De kettingwielen zijn hier dus bijna even groot als het aandrijfwiel, zodat er bijvoorbeeld geweldig snel gestart kan worden met deze grote hefboom.

In Londen namen de nieuwe clubs vlug uitbreiding en hun voorbeeld werd daarna gevolgd door Manchester, Birmingham, Southampton en vele andere plaatsen.

En wat een uitbreiding deze sport nam! Reeds in 1948 telde men meer dan 20.000 beoefenaars van de cycle speedway!

NAAR HET VASTELAND

Nederland was een uitstekende leerling der Britten. Het was het eerste land dat deze sport overnam. De Hilversumse jeugd liet over zich spreken toen daar de speedwayclub « De Hollandse Welpen » werd opgericht (adres: H. de Ronde, Liebergerweg 57, Hilversum).

Je kunt je echter wel voorstellen dat er nog grote moeilijkheden oprezen. Je had vooreerst het plaatsgebrek... Hier werd een mouw aan gepast toen de club een oude tennisbaan huurde.

Ook in andere Nederlandse steden zoals Amsterdam, Rotterdam en Den Haag werden speedway-verenigingen opgericht, die wedstrijden reden tegen Hilversum. De sport breidde zich uit...

De jeugd deed haar best en zou het ver brengen. Maar, zulke sportclubs hebben hulp nodig. Het was niet genoeg dat de leden zich oefenden en een harde training doormaakten. Andere mensen hadden moeten steunen en moed geven. Dit gebeurde helaas niet, behalve in Hilversum. De andere Nederlandse clubs zijn een vroegtijdige dood gestorven.

HILVERSUM « DOET HET »

De « Hollandse Welpen » werkten. En ze kwamen vooruit. Na maandenlange intensieve training werden wedstrijden

Deze foto werd genomen op de Hilversumse baan. V.l.n.r.: Johan Koudijs (16), Henk Koot (22), Bert Panhuse (14) en Leo Commu (13). Commu is een belofte voor de toekomst.

gereden en... gewonnen. Jongens van 13 tot over de 20 jaar zetten hun beste beentje voor.

Toen werden er contacten met de Engelse speedway-sportkringen gelegd. De cycle-speedway werd internationaal en vele Engelse clubs kwamen naar Hilversum voor de kampioenschappen. Vaak waren de leerlingen sterker dan de leermeesters...

De interesse bij het publiek was zo groot, dat men in 1956 begon te denken aan uitbreiding. De gemeente Hilversum investeerde zomaar eventjes 25.000 gulden voor de oprichting van een nieuwe baan van asfalt met 4.000 plaatsen. En twee jaar geleden hadden er de grote wereldkampioenschappen plaats. Engeland nam eraan deel met zijn beste vertegenwoordigers. Maar ook Schotland, Wales, Ierland en, natuurlijk, Nederland zelf. Die kampioenschappen groeiden uit tot een enorm succes en betekende meteen weer nieuw bloed voor de jeugdige « Hollandse Welpen », die reeds talloze prijzen in de wacht gesleept hadden.

EN WE RIJDEN

De speedwaybaan is een ellipsvormig parcours van ongeveer 100 meter lengte, met rechte stukken en haarspeldbochten. Wist je dat de renners een gemiddelde snelheid van 40 km per uur (en soms meer) halen?

Zo je je met enkele vrienden zou gaan toeleggen op de cycle-speedway, moet je wel voor ogen houden dat er reglementeringen bestaan, waaraan je je te houden hebt, en die meestal zijn ingegeven door een gezonde geest van fair-play.

Rij nooit zonder helm, snij de baan van je vriend niet af, en koers niet op de openbare weg (je hebt immers bel noch remmen zodat je strafbaar bent). Voor verdere inlichtingen kun je je steeds wenden tot de Hilversumse « Hollandse Welpen », die je graag zullen helpen.

Je kunt speedway beoefenen op praktisch alle soorten grond. De Hilversumse baan is van asfalt en daardoor de snelste ter wereld...

Speedway is een sport van kracht, durf, reactie, behendigheid en fair-play. Dit alles kun je slechts ontwikkelen in maandenlange, intensieve training. Wie weet of je niet ooit het baanrecord, dat op naam staat van de 15-jarige Nederlander Fred van den Volder, zult evenaren! Deze jongen speelde het klaar de vier ronden vliegende start af te leggen in de ongehooflijke tijd van 39,4 seconden!

Aan de ondernemende jongeren: veel succes!

ROB SPORTMAN.

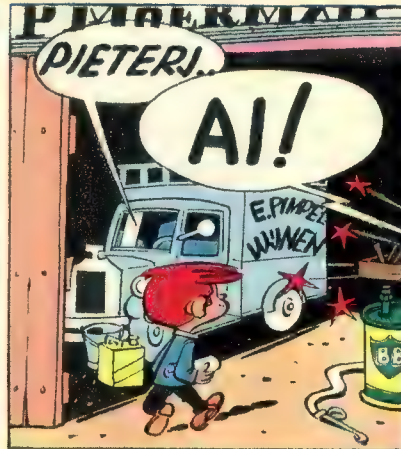

THEO EN HET

DIETERIAN? DIE LIGT TE SNURKEN IN EEN HOEKJE VAN DE GARAGE.

DANK U.

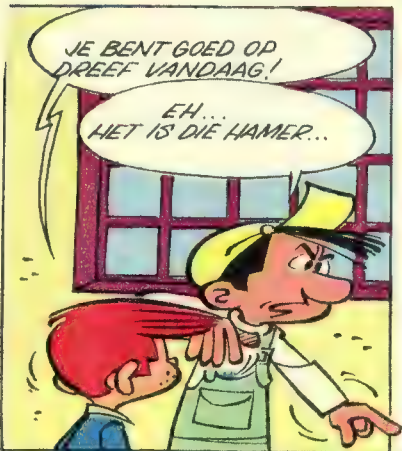

PIETERJ...

AI!

OEI! OEI!! ...MUN VINGER!..

JE BENT GOED OP DREEF VANDAAG!

EH... HET IS DIE HAMER...

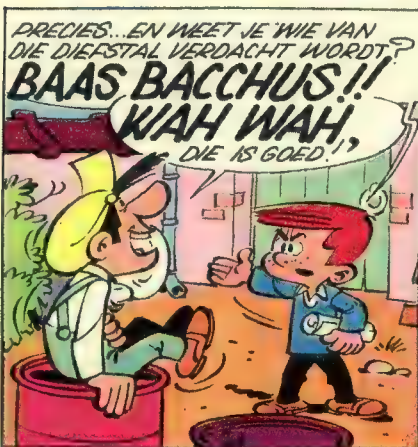

LUISTER... IK WOU EENS ERNSTIG MET JE PRATEN ALS T'KAN IN EEN RUSTIG HOEKJE...

BEN JIJ OP DE HOOGTE VAN DE DIEFSTAL DIE VANNACHT BIJ DE APOTEKER IS GEPLEEGD?

EH... JA, ZE PRATEN NERGENS ANDERS OVER IN HET DORD, ZE HEBBEN ZIJN... DHOS... EH... ZIJN DINGES VOOR HET HAAR GEPIKT.

PRECIES... EN WEEET JE WIE VAN DIE DIEFSTAL VERDACHT WORDT?

BAAS BACCHUS!!
WAH WAH,
DIE IS GOED!

JE ZAL NIET MEER LACHEN ALS JE HOORT DAT ZE ZIJN PET BIJ DE APOTEKER GEVONDEN HEBBEN EN BIJ HEM THUIS HET FLESJE WAAR HET DHOSPHAAAR IN HAD GEZETEN!! EN BAAS BACCHUS ZELF IS WEG EN DE POLITIE ZOECT HEM...

DAT IS VAST DOORGESTOKEN KAART. WE WAREN ALLEBEI MET BAAS BACCHUS BEVRIEND! DAT MALLE VERHAAL KAN IK NIET GELOVEN...

EH... NEE, NATUURLIJK NIET, MAAR WAT KUNNEN WE DOEN?

DE WARE DADER ONTDEKKEN EN BAAS BACCHUS ONSCHULD BEWIJZEN.

HIER HEB IK EEN LIJST MET VERDACHTEN! HOOR EENS, DIT IS MIJN PLAN...

DAAR HEB JE 'T! DE NARRIGHEID BEGINT.

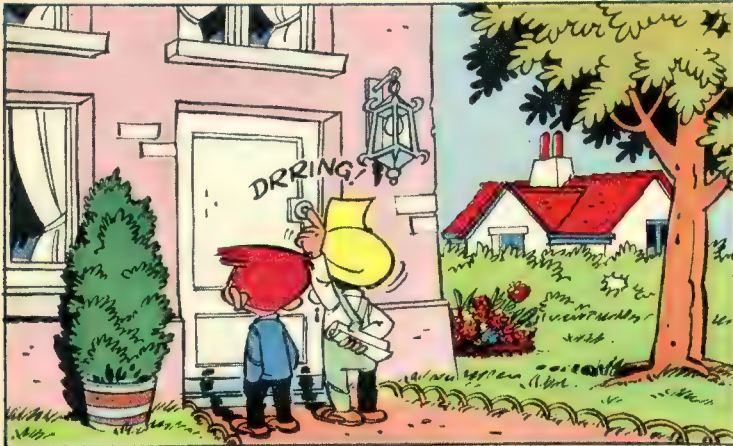

VOLGENS MIJ HAD ALLEEN EEN KALE ER BELANG BIJ HET DHOSPHAAAR TE STELEN. HIER IS EEN LIJST VAN ALLE KALEN UIT HET DORD. IK HEB ER DE NOTARIS BIJGEZET, WANT IK MERKTE OP BLADZIJ TWEE VAN DIT VERHAAL DAT HJ EEN PRIJK OPHAD... ZO STAAN DE ZAKEN...

HAARMIDDEL

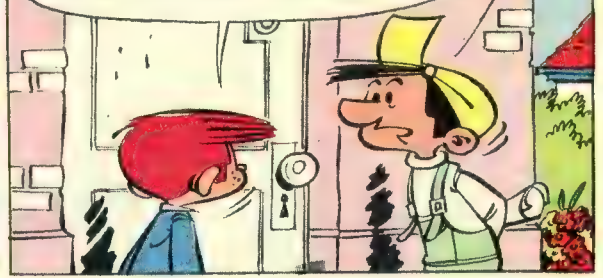
Bij de apotheker is een door hem uitgevonden haargroei-middel gestolen. De schijn is tegen baas Bacchus.

DOOR
H. DELEGE

ZEG, THEO, ALS WE BIJ DE DADER TERECHTKOMEN EN DEZE HET PHOS... EH... PHAAR AL GEBRUIKT HEEFT, DENK JE DAT ZIJN HAAR DAN DE TIJD KRUIGT OM WEEER AAN TE GROEIEN?

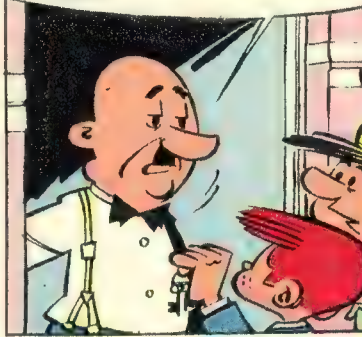
WEL JA... HET SCHIJNT DAT HET ONTSETTEND VLUG WERKT... MAAR STIL... DAAR KOMT IEMAND...

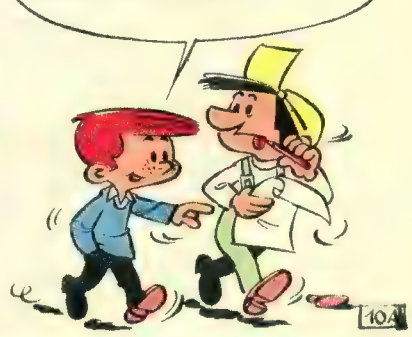
DAG, MENEER EIKELS, WIE HEBBEN DEZE SLEUTELS GEVONDEN EN ZE VERTELDEN ONS DAT U ZE VERLOREN HEEFT...

EH... NEE, JE ZULT JE VERGIBSEN, DIE SLEUTELS ZIJN NIET VAN MIJ. MAAR 'TIS HEEL AARDIG VAN JE, IK DANK JE WEL...

ZIEZO, SCHIJDAD ZIJN NAAM VAN DE LIJST, HIJ IS NOG ALTIJD EVEN KAAL. DIE VOLGT...

... NOOIT DIE SLEUTELS GEZIEN. MAAR MEVROUW WITTEBROOD IS DE HARE KWUIT EN...

DANK U WEL, MENEER BINDEIS, WIE GAAN EROP AF...

HIJ AL EVENMIN... NU DE ZEVENDE!

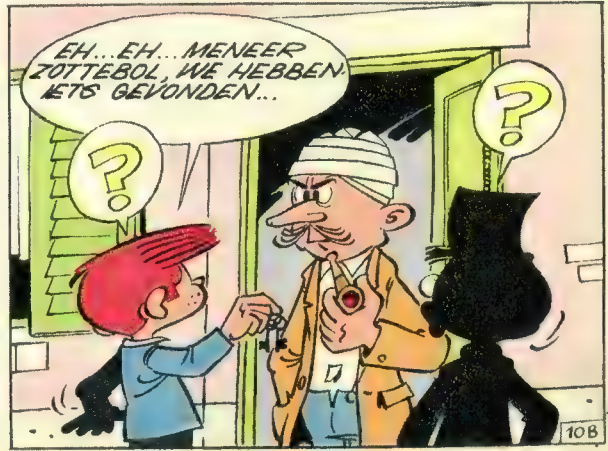
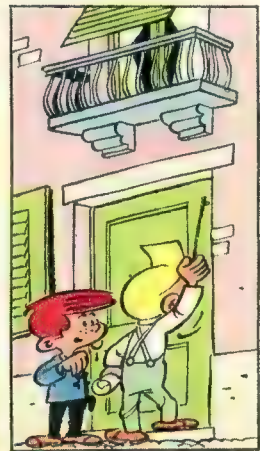
HE DAAR DENK IK' NET AAN... HEB JE DE AGENT STOFFELS OP JE LIJSTIE STAAN? DIE ZIT OOK AL NIET DIK IN ZIJN HAAR!

MAAR PIETERJAN! EEN AGENT! HOE KOM JE ERBU?

NOU, HOOR EENS AGENTEN!!! ER ZIJN TOCH OOK DUBBELE AGENTEN!

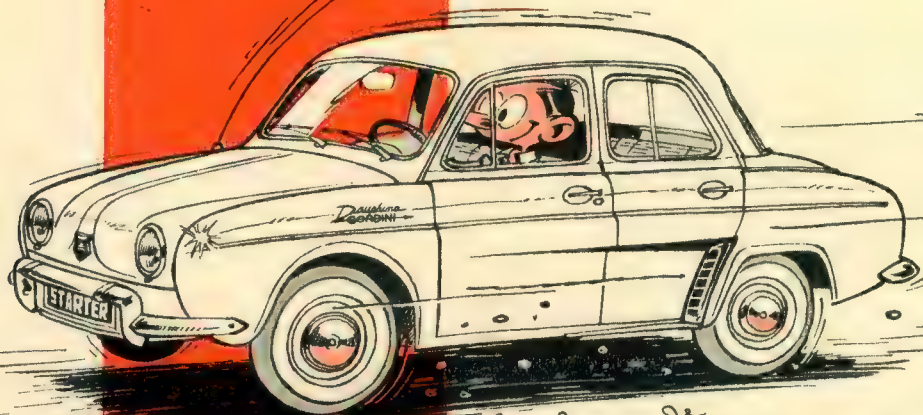
O, HIER ZIJN WE BIJ ZOTTEBOL! VLUG, AANBELLEN!

EH... EH... MENEER ZOTTEBOL, WIE HEBBEN ETS GEVONDEN...

Wordt vervolgd

Starter neemt de proef... « IK BEN EERZUCHTIG ! »

DE DAUPH

Hij wilde in « betere kringen » komen !

Het troetelkind van de Renault Regie neemt een voorste plaats in het wereldje van de voordelige kleinere wagens en rijdt de aanmatigende Volkswagen lelijk in de wielen. Maar het streven om hogerop te komen is een prijzenswaardig ding en onze Dauphine wou per se in « betere kringen » komen. Daarvoor nam hij wat lessen in « body building », verbeterde zijn prestaties, voegde de voornaam « Gordini » aan zijn visitekaartje toe. En toen trok hij er dapper op uit om de laatste modebadplaatsen te veroveren. Dat maakte me nu juist benieuwd ; die populaire Dauphines reden zo maar tussen TR-3's, MG's, Austin-Healey en 190 SL's in. Ik besloot dus deze kleine « Streber » eens te keuren...

EEN NIJDIG GERONK, EEN TEMPERAMENTVOLLE SPRONG VOORUIT, VIER VERSNELINGEN DIE ALS EEN PIJL OMHOOGVLIEGEN... DE HAND VAN EEN KNAP STYLIST OP FLANKEN EN ACHTERSTEVEN... DAT IS DE DAUPHINE. MAAR GEEN DAUPHINE ALS DE ANDERE. HIJ HEET « GORDINI », EN WIL DEZE NAAM OOK EER AANDOEN. IS DAT NIET WAT VERWAAND ? DAT ZAL STARTER EENS EVEN ONDERZOEKEN...

Hoe hij zich opwerkte...

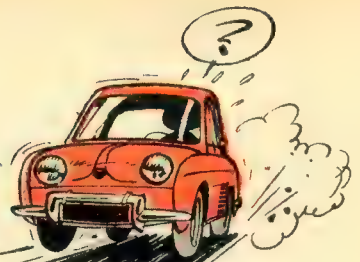
Feitelijk heeft Amédée Gordini niets uit te staan met deze sport-Dauphine... Deze wagen is enkel uitgerust met de motor van de Floride die op het ogenblik in Amerika hoogtij viert (onder de naam « Caravelle »). Van 31 pk is de motor op 40 pk (bij 5000 toeren per minuut) overgegaan. Hoe dat opvoeren in zijn werk ging ? Op de klassieke manier : de compressieverhouding is op 8 : 1 gebracht. De ademhaling is verbeterd dank zij grotere kleppen, ruimer ontworpen in- en uitlaatbuizen en een carburator met grotere opening (een 32 in plaats van 28). Enigszins grotere banden geven een hoger ren-

DE VERLAAGDE ACHTERBRUG VAN DE GORDINI DOET DE WIELEN SCHUIN NAAR BUITEN STAAN, WAT DE SPOORBREEDTE VERGROOT EN ADHESIE VAN DE WIELEN VERHOOGT.

NORMALE DAUPHINE

BRUS MET VERSNELINGSBAK.

J. de Haan

INE " GORDINI "

dement. De vierversnellingsbak biedt de mogelijkheid uit de motor alles te halen : want hij wil zelf niets liever dan op hogere toeren draaien. Het is bekend dat de 3-versnellingsbak van de Dauphine een erg vervelende leemte vertoonde tussen de 2de en de 3de versnelling, wat het overschakelen naar de 50 en 60 km per uur zo moeilijk maakte.

Ook de ophanging is verbeterd, en dat komt de wegligging ten goede. Het principe van de « aérostable » luchtvering bij Renault hoef ik je niet meer uit te leggen... Maar het was je misschien onbekend dat die vering op een middelmatig wegdek niet al te stabiel was. De technici volstonden er mee het punt van samenkomst van versnellingsbak en achterbrug te verlagen. Dit heeft tot gevolg dat de hoek van de pendelassen wordt gewijzigd. De aangedreven achterwielen wijken nu onderaan naar buiten, zoals die van de Porsche en de Mercedes. De veren en de schokbrekers zijn eveneens nieuw bestudeerd. Het resultaat? Uitstekend : de Dauphine Gordini die gevoelig afgeplat is, huppelt niet meer. Hij ligt goed in de bochten en je moet al erg hard rijden om een neiging tot achterslip te bespeuren. En zelfs dan is een eenvoudige correctie met het stuurwiel al genoeg om de toestand te herstellen...

Spelenderwijs een redelijk tempo

Zo toegerust lijkt de Dauphine Gordini wel aanlokke-

lijk. En de proefrit valt ook niet tegen... O, je haalt natuurlijk geen razende snelheden ! Het bescheiden opvoeren van de motor is niet te vergelijken met de wonderen van een Abarth of van een Virgile Conrero. Maar we moeten erkennen dat de prijs matig blijft en dat de soepelheid in het stadsverkeer evenals de degelijkheid in het gebruik zeker niet opgeofferd zijn... Een gunstige tijdopneming geeft ons 130 km/uur. De versnellingsbak vertoont goede overgangen en het overschakelen gaat vlot : 1ste tot 40, 2de tot 75, 3de tot bij 115. Wie een verstandig gebruik maakt van deze wagen, krijgt interessante tijden ; oordeel zelf maar...

Bij stilstaande start haal je in 8 seconden 60 km, in 18 seconden 80 km, in 30 seconden 100. Dit alles gaat gepaard met een bescheiden eetlust, immers, bij 70 km in 't uur verbruikt de Gordini maar 1 liter op 15,5 km, wat minder is dan de normale Dauphine. Ik zei je al hoe gunstig de verlaagde ophanging de wegligging beïnvloedt... Een schaduwzijde echter : de stuurinrichting met tandheugel. Deze werkt wel akkuraat, maar de besturing is toch te week en te indirect. En ik kan de akrobatie, waartoe een in snel tempo genomen weg in de Ardennen me dwong, maar matig waarderen ! En de remkrachten kon tenslotte voor een sportwagen sterker zijn... En grotere trommels of schijven zouden van harte welkom wezen !

Starter.

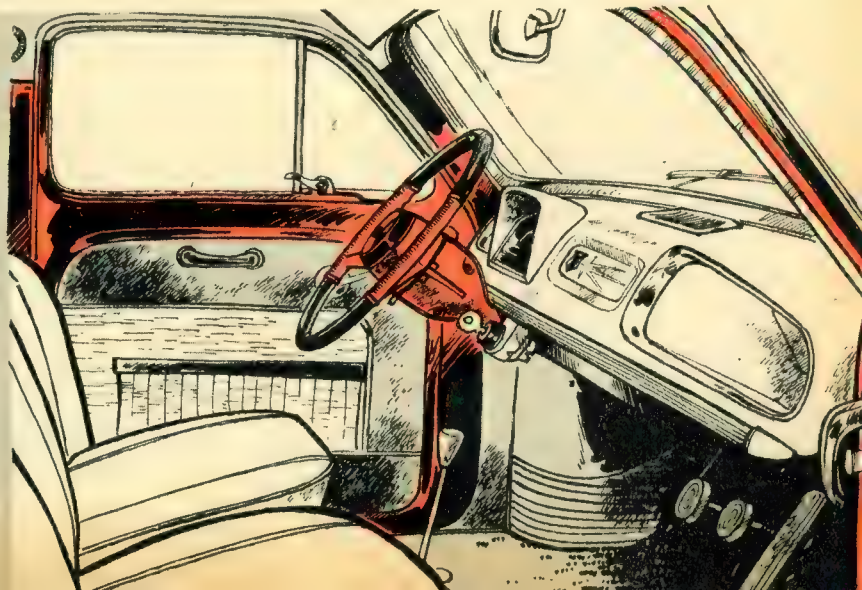
DE AFWERKING VAN HET INTERIEUR IS AANMERKELIJK FRAAIER DAN BIJ DE NORMALE DAUPHINE. MAAR EEN DEKSEL OP HET HANDSCHOENKASTJE ZOU WELKOM WEZEN.

DAUPHINE GORDINI

BRUG MET VERSNELLINGS-
BAK.

PENDELASSEN

DE HEDENDAAGSE OORLOGSVOERING VERGT MEER SCHRIJANDEHEID DAN BRANI. LUISTER MAAR NAAR DIT VERHAAL OVER EEN SPANNEND DUEL TUSSEN TWEE HELDERE KOPPEN. IN 1943 HEEFT ONDER HET COMMANDO VAN GÜNTHER ROSE, 27 JAAR, DE GEDUCHTE 'U-202, 50.000 TON NAAR DE HELDER GEVAAGD. HI VAART IN KIEL BINNEN, ALS OP 1 JUNI OM 10 UUR 'S MORGENS...

MAAKEN AAN DE KIEM! EEN TRANSPORT...

NAAR DE ONDERWATER-VAARTCENTRALE! KOERS ERHEEN. WE HEBBEN NOG DRIE TORPEDO'S DIE KRIGT HI VAN ONS CADEAU!

ZE NADEREN. KORT DAARNA...

DROMMELS! NIKS DAN TORPEDO'S! DUKEN TOT 150 M. VLUG!

DE WUCHTENDE ONDERZEEER DUKT ALS EEN WERVELWIND...

TER PLAATSE AANGEKOMEN. OVERAL STOPPEN. VOLSTREKTE STILTE. WE ZULLEN ZE DOORLATEN EN DAN MAKEN WE DAT WE WEGKOMEN VAN DIE ONGEZONDE BLENDE...

TE LAAT! OP DE 'STARLING', DE TORPEDOJAGER DIE AAN HET HOOFD VAN HET VLOOTDEEL VAART...

KAPITEIN! IK HAD EEN ASFIC¹⁾ CONTACT, MAAR VERLOOR 'T DIRECT EEN DUKBOOT. VAST EN ZEKER!

GOED DIE ZULLEN WE EENS KIETELN.

¹⁾ APPARAAT VOOR OPSPOURING ONDER ZEE. O.P. 285

KAPITEIN WALKER IS EEN KOPDIGE, TAAIE BRIT...

DOORSEINEN: GEVECHTSKLAAR MAKEN ZEE UITHARKEN. DIETEBOMMEN OP 150 M. IN ALLERIJL!

"STARLING" TEGEN "U-202"

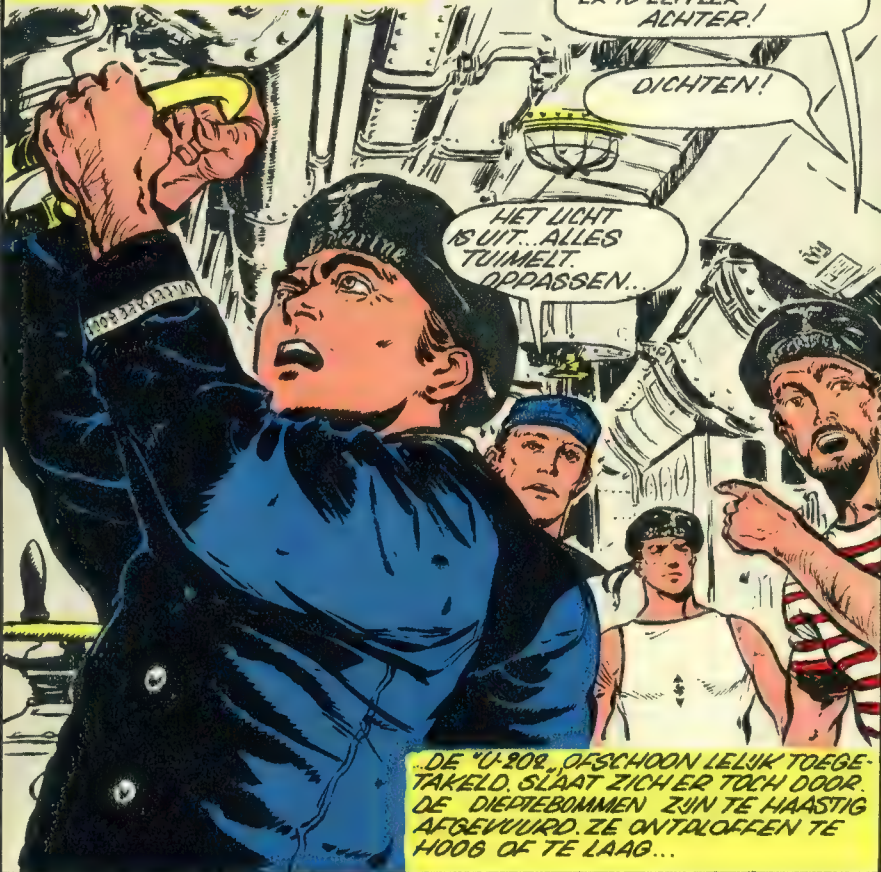
DE TORPEDOJAGERS STORMEN TOE.

VAN DE ACHTERSTEVENS VALLEN DIEPTEBOMMEN NEER TERWIJL DE GRANAATWERPERS ZE VAN ALLE BOORDEN AFSCHieten...

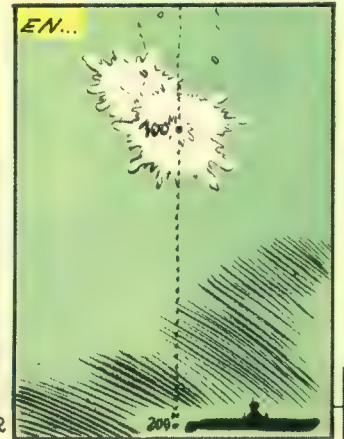
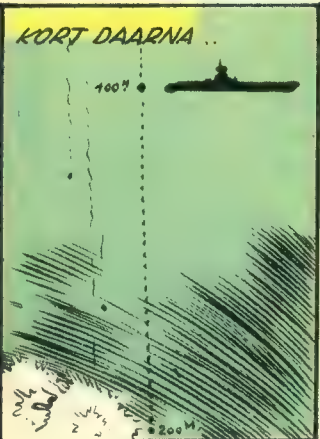
TERWIJL 150M LATER...

EN POSER...

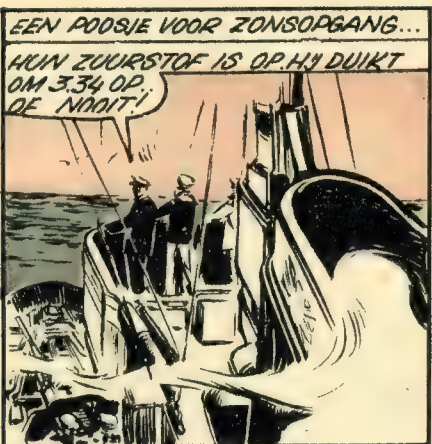
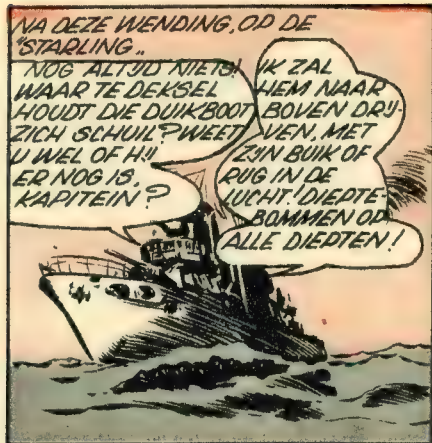

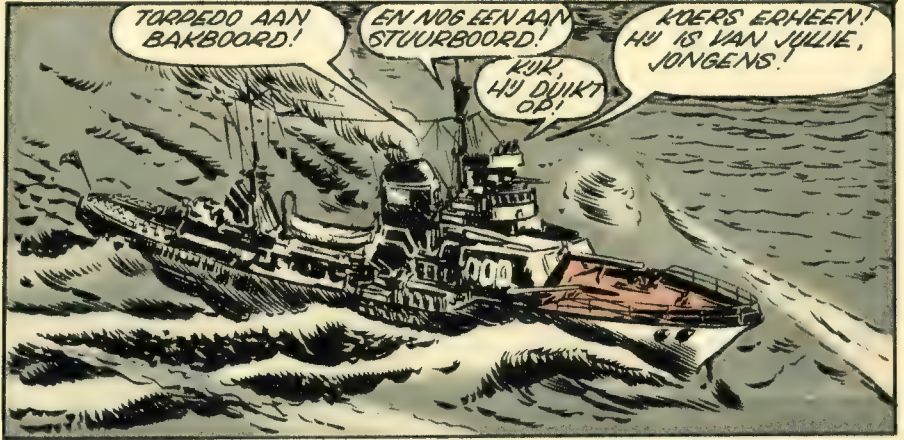
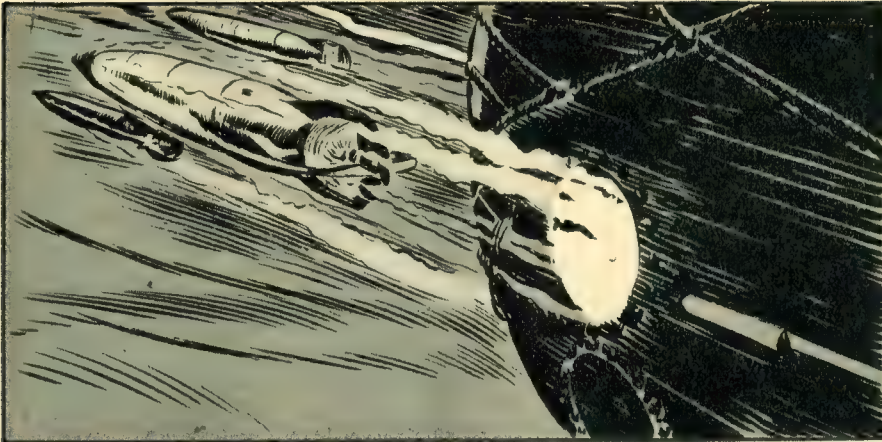
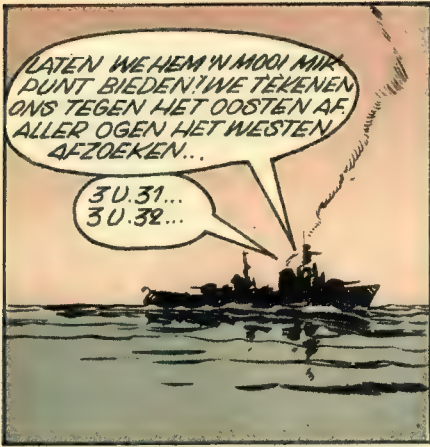
EN INDERDAAD, OP DE "STARLING"

Vervolg

« STARLING » TEGEN « U-202 » (vervolg)

WAAR KOMT HET AMERIKAANSE PAARD VANDAAN?

« In de vijftiende eeuw ontdekten Spaanse veroveraars Amerika. Zij voerden daar uit Europa paarden in, waarvan sommige de woestijn, de vlakke of de prairie invluchtten, zich daar vermenigvuldigden en naderhand de Amerikaanse "wilde" paarden werden, die al spoedig door de Indianen getemd zijn.» Zo luidt in het algemeen het antwoord op de in de titel gestelde vraag! Maar of dit de waarheid is, staat allerminst vast.

Tasjanko, de beste vriend der Indianen

Tasjanko is de Sioux naam voor paard. Het paard was met de bizon bij de zwervende Roodhuiden het dier dat voor alles moest dienen. Deze Indianen waren zulke wonderbaarlijke ruiters dat we bijna niet kunnen geloven dat ze maar in enkele geslachten na de beweerde invoering van het paard in Amerika zulke meesters zijn geworden in de kunst van het paardrijden. De Afrikaan blijft stuntelig in deze sport. En toch is hij wel bedreven in andere oefeningen. Heeft de Indiaan dan meer aanpassingsvermogen? Hij is in heel wat minder tijd een even goed schutter als ruiter geworden. Dus blijft de vraag luiden: zijn de weinige kudden wilde paarden die er nog in Amerika leven wel of niet oorspronkelijk tamme dieren die tot de wilde staat zijn teruggekeerd?

Paarden die in de vijandige vlakke wonen moeten zich en hun veulens vaak verdedigen tegen de wolven. Daartoe vormen ze een kring, met hun koppen naar binnen, en trappen dan telkens achteruit naar de al te drieste roofdieren.

Een oudheidkundig probleem

Het Sioux tekeningetje hierboven is pas honderd jaar oud. Maar op een muur van de Mayatempel in Chichén Itzá (Mexico), staat een afbeelding die een paard schijnt voor te stellen. Hebben de Maya's áeze voorstelling van het paard uit de verre, raadselachtige streken waar ze vandaan komen overgehouden of hebben ze zelf het paard gekend? Maar hoe komt het dan dat de Indianen volgens Columbus doodsbang waren voor de paarden en koeien die de Spanjaarden meebrachten?

In Noord-Amerika zijn overigens fossielen van paarden, kamelen en olifanten gevonden.

Daußman

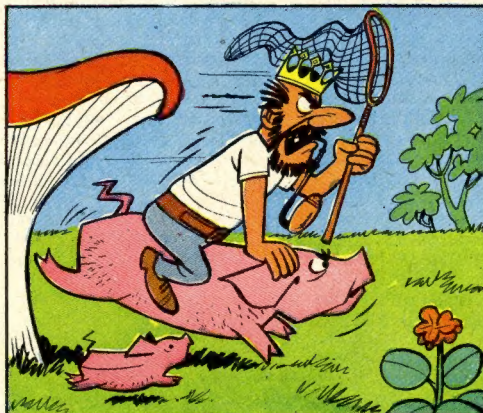

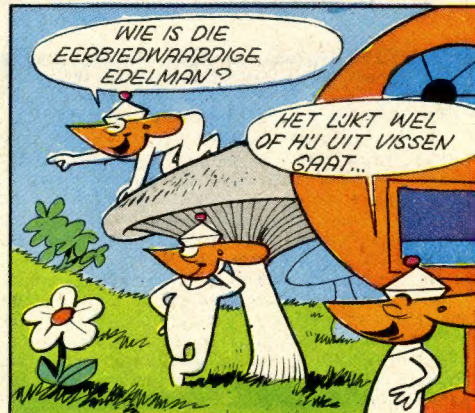
De Toenikkers gaan op zoek naar Petrus' raket...

Met zijn pijp tussen zijn tanden en zijn schepnet in de hand gaat hij tot de aanval over!

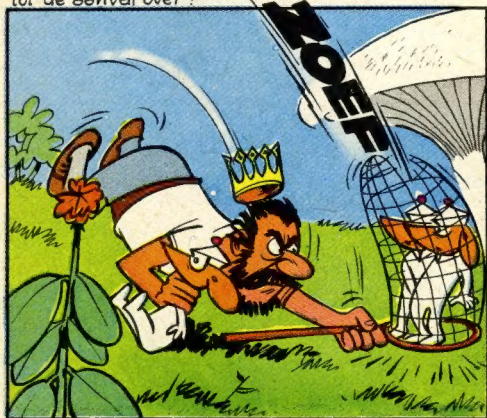

Dravend op Madeliefje, zijn rechthoekige zeug, stormt hij op de Toenikkers af. Deze weten niet wat een heiligschennis het van ze was de paddestoelen te vertrappen en wachten rustig af.

WIE IS DIE EERSIEDWAARDIGE EDELMAN?

HET LIJKT WEL OF HIJ UIT VISSEN GAAT...

Kwa wordt eensklaps van de grond gelicht, zijn makkers worden daarop vastgedrukt!

IK STEL ME VOOR: BARBARUS V, GEPENSIONEERD RECHTER.

AANGENAAM... IK BEN KWA, KAPITEIN RUIMTEVAARDER OP DE GROTE VAART.

JULLIE WORDEN ERVAN BESCHULDIGD DIE PADDESTOEL TE HEBBEN UITGEROeid. ERKEN JE DE FEITEN?

JA... MAAR...

DE ZAAK IS AFGEHANDELD. HET HOF HOUDT REKENING MET UW SPONTAANE BEKENTENIS EN SCHELDT U DE BOETE KWIT DIE BEPAALD IS BIJ ARTIKEL 513 BIS...

DAT TREFT GOED! IK HEB NET 513 CENT BIJ ME!

Het eerste vonnis is uitermate mild...

...EN VERDOORDEELT U OM LEVEND VERSLONDEN TE WORDEN!

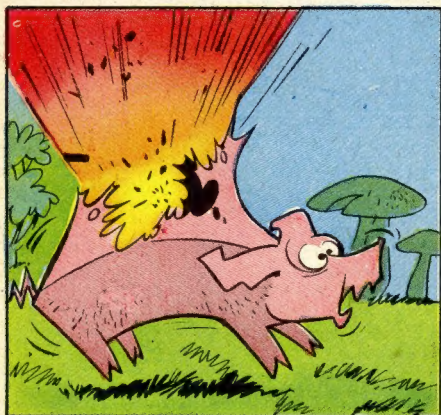
SCHAVUIT!

...het tweede is lang niet zo zachtzinnig. Is dit het einde van Kwa? De snuit van Madeliefje...

HET RECHT HEEFT ZIJN LOOP GEHAD! DIE VOLGT!

...is toegegaan met het geluid van een koffer die dichtklapt. Degenen die een rechthoekig zwijn al eens van binnen hebben bekeken, zullen de angst van Tep en Top begrijpen.

Amper is Kwa ingeslikt of hij trekt al zijn geduchte atoompistool!

HANDEN OMHOOG!

HOOR EENS IK DOE U EEN EERLUK VOORSTEL.

MUN ARM MADELIEFJE!

Barbarus V is ondersteboven!

Wordt vervolgd

HET DUIVELSKERKHOF

BUSTER kroop de tent uit en krabbelde overeind. Hij wreef de slaap uit zijn ogen en keek om zich heen terwijl hij met diepe tuigen de frisse ochtendlucht ademde. Het deed bijna griezelig aan hier op de kliffen te staan en geen geluid te horen van mensen, geen ronkende wagens, geen muziek en geen geroep, alleen maar het zachte klotsen van het water en de ijle kreten van de meeuwen.

Hij strekte zijn armen uit en gromde van voldoening.

De vier khakikleurige tenten van de Jongeren Club stonden op het terrein van een boerderij en als Buster zich omdraaide kon hij de strooien daken en de witgepleisterde muren van het huis en de stallen en schuren zien.

Buster draaide zich om en liep naar het kamperrein. Onderweg kwam hij een dreigend kijkende Danny Joules tegen die met een waterzak liep te sjouwen.

— Allo, Buster, we hebben hier geen luiwammesen nodig. — Hij stak hem de waterzak toe. — Ga die vullen, of je krijgt geen ontbijt.

Met een sarkastische grijns draaide hij zich om en liep hij naar de tenten terug.

Dat was het enige vervelende van de vakantie, dacht Buster terwijl hij de waterzak onder de pomp liet vollopen. Danny Joules had op het allerlaatste moment zijn naam op de lijst gezet en Buster had niet geweten dat hij meeinging, totdat hij hem met mijnheer Peabody en de andere jongens op het station had gezien. Danny hoorde bij de seniores, en mijnheer Peabody had hem tot kampoverste aangesteld. Hij was zich helemaal niet bewust van de impopulariteit waarin zijn uitverkorene zich verheugde.

Ze ontbeten in het gras, in de zon — ham en eieren, tarwebrood met dikke, echte boerenboter, en thee — en wasten toen af. Mijnheer Peabody zag er grappig uit in zijn korte broek. Hij liep bedrijvig om hen heen, als een kip rond haar kuitjes.

— Nu, als jullie allemaal klaar zijn, zullen we naar Rockvale wandelen en kunnen jullie de rest van de ochtend op het strand doorbrengen.

Ze sloten de tenten af, pakten hun handdoeken en zwempakken en liepen toen met mijnheer Peabody over het zandpadje naar het dorp toe. De zon scheen warm in hun nek, vogels floten en bijen zoemden rond de bloemen in de voortuintjes van de huizen die door de zon geblakerd werden. Alles scheen voorbestemd voor een verrukkelijke vakantiedag.

Mijnheer Peabody liep, omringd door de jongens, manhaftig over het pad, van tijd tot tijd zijn rode, transpirerende gezicht afvegend met zijn zakdoek. Zijn mond stond geen ogenblik stil en hij vertelde allerlei bijzonderheden over het landschap waar ze doorliepen.

— Hier is de hoofdweg. Let dus op het verkeer, jongens, zei mijnheer Peabody.

De hoofdweg was iets breder dan het zandpad waar ze afkwamen en het verkeer bestond uit een melkkar die voortgetrokken werd door een amechtig paard. Een paar minuten wandelen over de stoffige weg en toen konden ze de zee zien glinsteren aan de voet van de steile, hobbelige hoofdweg van het kleine vissersdorpje Rockvale.

Het troepje hield halt.

— Ziezo, we zijn er, zei mijnheer Peabody. Het strand ligt voor je, en denk er aan, je mag niet buiten de haven komen, hoe een goede zwemmer je ook mag zijn. Het postkantoor is hier. We zullen elkaar om half één precies bij de ijstent op het strand treffen.

Hij wuifde naar hen met zijn zakdoek en wandelde kordaat naar de kruidenierswinkel. Het groepje viel uit elkaar. De meeste jongens haastten zich naar het strand en Buster met Steve Mack en nog een of twee anderen gingen naar het kleine winkeltje waar « Emily Tute » op de deur stond. Dit was het postkantoor, annex warenhuis van het dorpje.

Buster nam een telegramformulier van de plank onder het raam en legde het op het hobbelige lessenaartje. Hij had nog nooit eerder een telegramformulier ingevuld en hij wist nu niet goed hoe hij moest beginnen. Hij pakte een stukje potlood en begon het formulier te bestuderen, begerig om die puzzel uit te zoeken.

Naast hem stond een jongen een ansichtkaart te schrijven.

— Wat betekent dit, Steve, vroeg Buster. Dit hier over « dienstaanwijzingen » en « over te telegraferen » en zo ?

Het was Steve niet, maar Danny Joules.

— Hoe kan ik dat nou weten ? zei hij kwaad. Gewone mensen hebben geen geld voor telegrammen !

Hij draaide zich om en mompelde toen iets onverstaanbaars. — Kijk nu eens wat je gedaan hebt... ik heb mijn pen gebroken.

— Leen de mijne, zei Buster.

Danny gromde een vloek en liep naar de toonbank. Steve Mack veranderde van plaats en keek nieuwsgierig naar de kaart die Danny had laten liggen.

— « Lieve man... Alleen maar even een regeltje om je te laten weten dat alles goed gaat », las Steve. Lieve hemel, wat een potje. Kijk 'n, Buster, en hij is al veertien.

Buster staaarde afwezig naar de ansichtkaart, met zijn gedachten meer bij het telegram.

— « Meesterlijk plekje, las hij, en doe pa de groeten als je schrijft en ik zal... »

Toen besepte hij wat hij deed en hij voelde zich schuldig.

— We hebben geen recht om de post van andere mensen te lezen, zei hij.

— Daar heb je verdomme gelijk in, daar heb je geen recht toe, zei Danny achter hem en stompte hem hevig tussen zijn schouderbladen.

Buster viel tegen de houten wand van het winkeltje en de inktpot viel om op zijn broek en op de grond.

— Jij rottige politoespion ! schreeuwde Danny. Kan je ons dan nooit met rust laten ? Zelfs niet als we op vakantie zijn ?

Juffrouw Tute kwam haastig vanachter haar toonbank gelopen.

— Kijk eens even aan, kijk eens even aan! riep ze, met een rood gezicht van woede. Woestelingen! Als je je niet beter gedragen kunt, dan moet je maar terug gaan vanwaar je gekomen bent!

— Je kan naar de duivel...

Danny brak af, pakte zijn ansichtkaart en liep naar de deur.

— Jullie zijn allemaal hetzelfde. Politie-spionnen, politie-spionnen... Jullie zijn allemaal hetzelfde!

Door het winkelraam kon Buster de kromme figuur van Danny naar de zee zien slenteren. Het zag er niet naar uit dat de jongen een erg prettige vakantie zou krijgen.

Juffrouw Tute brak Buster's gedachtengang af.

— Wat is er, jongen? Blijf je hier soms de hele dag staan dromen? Waar is dat telegram dat je moet verzenden?

— Ik weet niet goed hoe ik het in moet vullen, juffrouw.

— Laat maar eens kijken.

Juffrouw Tute stak haar hand uit naar het formulier.

Juffrouw Tute hielp Buster met het invullen van zijn telegram, gaf hem een toffee en zond hem achter zijn vriendjes aan.

Rockvale was een van de vele kleine baaien in de geweldige rood-zandstenen klif. Een havenmuur liep in de schaduw van de klif langs een kant van de baai en sloot een lange rij vissersschepjes in en een groot aantal vrolijk gekleurde roeien motorboten. Aan de westkust viel de zon vol op een strook goud zand, dat, met de schitterende blauwe zee en de witte schuimkoppen op de golven aan een Middellands zeestrand deed denken.

De jongens van de Jongeren Club en andere vakantiegangers lagen op het strand te zonnebaden en er ware een paar met kano's in zee aan het spelen. Buster rende naar hen toe, gooiden zijn zwemplunje op de grond en begon zich uit te kleden.

Niet ver van hem af zat een jongen, nog helemaal gekleed, met zijn zwempak naast hem op het strand. Zijn rug was diep gebogen en hij liet doelloos een straaltje zand tussen zijn vingers door glijden. Het was Danny Joules die daar zat te piekeren en gedachteloos naar de rollende golven keek.

Buster vertraagde zijn bewegingen en keek naar Danny. Het gevoel van sympathie dat hij ook al in het postkantoor had

iemand die je haatte. Het maakte je mond min of meer droog van binnen.

Danny keek op, verbaasd, dat iemand op een dergelijke toon het woord tot hem richtte.

— Wat?... — Hij zag wie het was en de boze blik kwam terug in zijn ogen. — Donder op.

Hij graaide weer in het zand. Buster verzamelde moed.

— Kom op, het ziet er mieters uit? En we zouden allebei zo'n kano kunnen huren.

— Denk je soms dat ik een miljonair ben?

— Ik zal het wel betalen. Ik heb geld genoeg.

Danny's ogen vernauwden zich tot spleetjes.

— Lelijke opschepper. Hou je rotte geld maar!

Hij pakte een steen en gooiden die kwaadaardig naar Busters blote voeten.

— Au... — Buster sprong op van pijn. — Rotjong, waarom doe je dat... ik...

Hij corrigeerde zichzelf. Danny keek hem sarcastisch aan.

— Nou? Wat wou je?

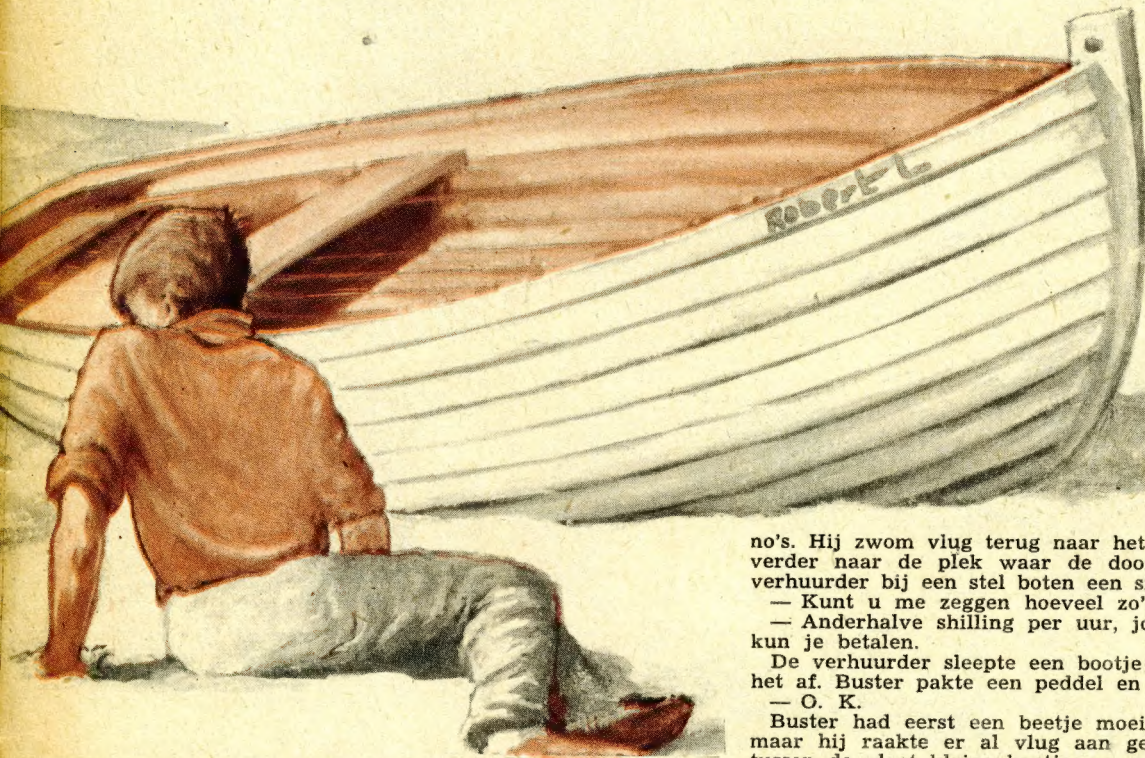
Buster wreef over zijn voet en bond toen zijn kleren bij elkaar.

— Niets, zei hij en rende naar de zee.

Hij hoorde Danny's onaangename lach en zag het zand voor zijn voeten opdwarrelen toen er nog meer stenen werden gegooid. Toen speelde het koele zeewater rond zijn enkels en hij vergat Danny Joules en al zijn andere problemen bij de uitbundige vreugde die hij voelde bij deze eerste kennismaking met de zee.

Zijn neus schuurde over de zanderige bodem. Hij krabbelde overeind en met een «joepie» van vreugde waadde hij naar een dieper gedeelte om daar een nieuwe duik te nemen.

Hij draaide zich op zijn rug en zwom met een sterke, zelfverzonnen slag naar de open zee. Hij keek op, zag dat hij het uiteinde van de havenmuur had bereikt en herinnerde zich mijnheer Peabody's waarschuwing. De rode rotsen strekten zich uitnodigend uit naar andere baaien en kreken, maar het zou niet eerlijk zijn tegenover mijnheer Peabody daar nu naar toe te zwemmen. Maar hij had niets gezegd over ka-

gehad, keerde terug en hij herinnerde zich Danny's ansichtkaart «Lieve mam... Doe de groeten aan pa.»

Om de een of andere reden dacht je er nooit aan, dat andere jongens, net als jij, een vader en een moeder hadden en een huis.

De mensen noemden hen kwajongens of lastposten of lum-mels. Dat ze zo genoemd werden, maakte het misschien nog wel erger, dacht Buster. Misschien, als je een vader had, die de verkeerde weg bewandelde, dat jij dan ook de verkeerde kant uitging, ook al was je begonnen als een gewone jongen. Toch kon je jezelf veranderen, als je een beetje wilskracht had.

Maar Danny was toch niet helemaal slecht! Hij had een lieve kaart geschreven. Hij was dol op zijn vader en zijn moeder, net zoals andere jongens. Buster trok zijn zwembroekje aan.

— Hé... ga je niet mee het water in, Danny?

Het viel niet mee om je proberen bevriend te worden met

no's. Hij zwom vlug terug naar het ondiepe water en waadde verder naar de plek waar de door de zon getaande boten-verhuurder bij een stel boten een sigaret zat te roken.

— Kunt u me zeggen hoeveel zo'n bootje kost?

— Anderhalve shilling per uur, jongeman. Als je terugkomt kun je betalen.

De verhuurder sleepte een bootje naar het water en stootte het af. Buster pakte een peddel en klom aan boord.

— O. K.

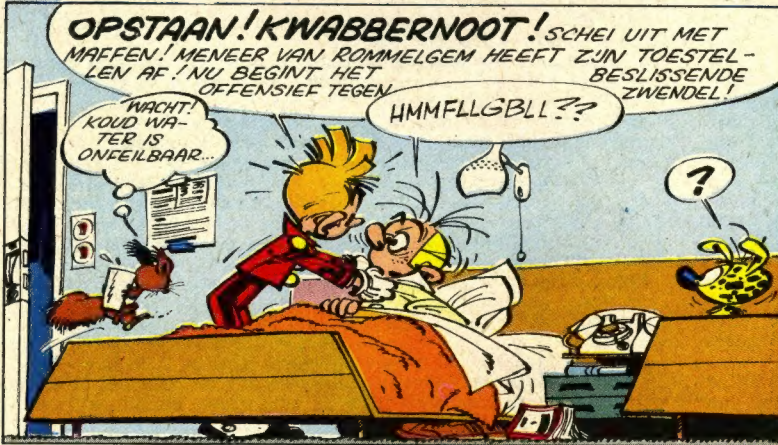
Buster had eerst een beetje moeite met de dubbele peddel, maar hij raakte er al vlug aan gewend. Hij zocht zijn weg tussen de vloot kleine bootjes en peddelde naar het eind van de havenmuur. Hij voer er omheen en liet zijn peddel toen even rusten. Hier begon de echte zee en hoewel het vlak bij het strand was, niet veel verder dan de haven, voelde hij zich toch heel anders dan in de besloten baai.

Buster keek naar het strand dat bezaaid was met vakantiegangers van iedere leeftijd. Hij zag dat Danny Joules tenslotte toch maar zijn zwembroekje had aangetrokken en nu met de botenverhuurder stond te praten. Deze duwde een boot in het water en Danny klom er in.

Langzaam, onhandig voer hij naar de westkant van de baai, zijn ogen voortdurend op het strand gericht.

Nu is het genoeg, dacht Buster. Hij was niet niet in de stemming om nog langer te proberen vriendschap te sluiten. Hij dompelde zijn peddel diep in het water en voer, onder de luwte van de overhangende rotsen, van de baai weg.

WORDT VERVOLGD

OPSTAAN! KWABBERNOOT! SCHEI UIT MET MAFFEN! MENEER VAN ROMMELGEM HEEFT ZIJN TOESTELLEN AF! NU BEGINT HET OFFENSIEF TEGEN ZWENDEL!

WACHT! KOUD WATER IS ONCEILBAAR...

HMMFLLGBLI??

?

WE HEBBEN KWABBERNOOT GEWEKT, HJ KOMT ZO...

(ROBBEDOES, KJK ME EENS AAN! IS MIJN UITERLUK...

U WEEET BEST DAT U ER NOG PRACHTIG UITZIET VOOR UW LEEFTIJD!

NEE, IK BEDDEL: JE MERKT TOCH NIETS AAN ME?... WEL, IK BEN MET MIJN ANTI-Z GEWAPEND! DIE IS VOLKOMEN ONZICHTBAAR!

EEN KLEIN TOESTELLETJE IN IEDER OOR, VLAK TEGEN HET TROMMELVLIES...

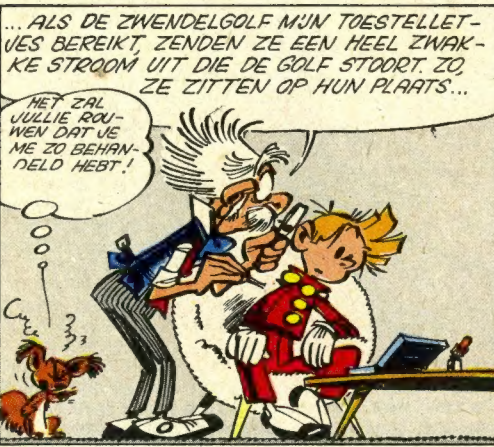
NEE TOCH? HEEFT IE OM ZULKE KLEINE KNOPIJES TE MAKEN DAGEN EN NACHTEN LANG HEMEL EN AARDE BEWEGEN??!

UH MAAR, WACHT EENS! ER ZIJN NOG VIER KNOPIJES, MARSUPIJAMI KAN ZE MISSEN. WE ZIJN DUS MET ROBBEDOES, KWABBERNOOT EN IK SAMEN HEBBEN WE ZES OREN... DUS HEEFT HJ NIET OP MIJ GEREKEND?!!

EN IK DAN? IK WORD NIET BESCHERMD, IK MOET MAAR GEZWENDELD WORDEN. DAT LAPPEN DE HEREN AAN HUN LAARS!...

... ALS DE ZWENDELGOLF MIJN TOESTELLETJES BEREIKT, ZENDEN ZE EEN HEEL ZWAKKE STROOM UIT DIE DE GOLF STOORT. ZO, ZE ZITZEN OP HUN PLAATS...

HET ZAL JULLIE ROUWEN DAT JE ME ZO BEHANDELD HEBT!

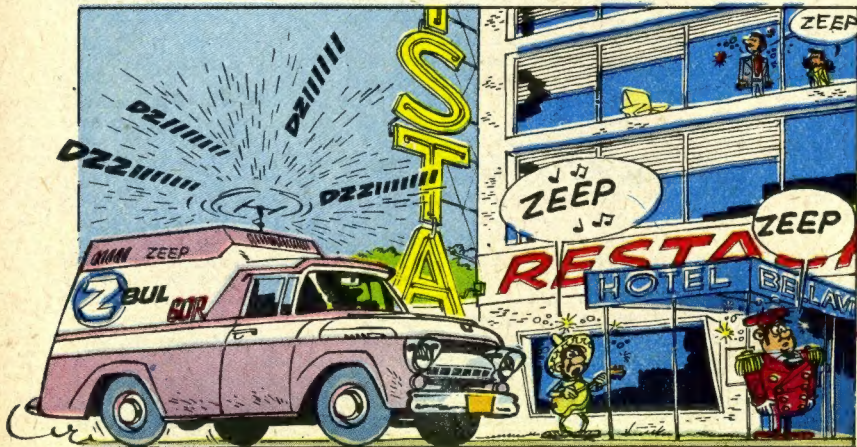
ZIEZO! ROBBEDOES, NU KUN JE ZONDER VREES ZWENDELS ZENDERS, ZIJN VERLAMMINGEN EN ANDERE ZWENDELGOLFTOESTELLEN TEGEMOETREDEN, ZE ZULLEN GEEN VAT OP JOU KRIJGEN!

SCHITTEREND!

DZZIIIIIIIIIIII

HÉ, WAAR KOMT DAT GEKNETTER VANDAAN?

ZEEP! ZEEP! IK WIL Z-DEL! HÉ, WAT BEZIELT HEM? DAT IS DE ZWENDEL-GOLF!

UR! Z-DEL ZEEP!

DZZIIIIIIIIIIII